287

விவேகபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."—திருவள்ளுவர்

தொகுதி IX } நள௵ தை௴ :: 1917-௵ பிப்ரவரி௴ { பகுதி 8

நல்லொழுக்கம்

GOOD CONDUCT

தருமம்

தருமஞ்செய்ய சிந்தைகொண்டு நடப்பது எவ்வுலகத்திலும் மிக்க கீர்த்தி தரும். இவ்வாறு தனது வாழ்நாளை வீணாக்காது தருமத்திலழுந்திப் பெரும் பேறு பெற்றவருள் கர்ணன் ஒருவன்.

கர்ணன் குந்தியின் மகன். கன்னியாயிருந்தபோது, சூரிய பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தால் அவள் அவனைப் பெற்றாள்; ஊர்க்கும் தன் பேர்க்கும் பயந்து, அக்குழந்தையைத் தங்கப்பெட்டியில் ஒரு புடவை போட்டு வைத்துக் கங்கையாற்றில் போக்கினாள். அப்பெட்டி திருதராஷ்டிர மஹாராஜாவினுடைய தேர்ப்பாகனிடம் அகப்பட, அவன் அக்குழந்தையை எடுத்து வளர்த்துவந்தான். துரோணர், பாண்டுவின் மகனாகிய அர்ஜுனனிடங்கொண்ட அன்பால் அவனுக்கு வில் வித்தை கற்பிக்க மறுத்ததால் அவன் பரசுராமரிடஞ் சென்று பிராமணவேஷத்துடன் வில்வித்தை கற்றான்.

பாண்டவ கௌரவர்களுடைய படிப்பைப் பரீட்சைசெய்யத் துரோணர் செய்த ஏற்பாட்டில், கர்ணனும் அர்ஜுனன் காட்டிய எல்லா சாமர்த்தியத்தையுங் காட்டி அவனைத் தன்னோடு போரிடும்படி வேண்டினான். அங்கிருந்த கிருபாசாரியாரென்பவர், பிறப்பு முதலியன தெரியாதவனிடம் அர்ஜுனன் போரிடான் என்றார். இதைக்கேட்ட துரியோதனன் வீரர்க்கு ஜாதிபேதம் கிடையாதென்று சொல்லி, கர்ணனிடம் நேசங்கொண்டு அவனை அங்க நாட்டின் அரசனாக்கினான்; கர்ணனும் அந்நன்றியை என்றும் மறவாது விளங்கினான்.

பாண்டவர்க்குப் பலவிதங்களிலும் துன்பஞ் செய்யினும், தனக்குத் துரியோதனன் செய்த நன்றியை முன்னிட்டு, அவனது அடாத காரியங்களை எல்லாம் கவனியாதிருந்தான். ஆனால் கீழ்ச் சொன்ன பரீட்சை நாள் முதல், அர்ஜுனன் கர்ணனை உயிர் வாங்க நிச்சயித்தான். அரக்கு மாளிகையில் கொல்ல எண்ணிய துரியோதனன் சூழ்ச்சியிலிருந்து தப்பி, வைதிக வேஷத்தோடு பாண்டவர்கள் சில நாளிருந்து, பாஞ்சாலதேசத்தரசன் மகளது ஸ்வயம்வரத்தில் இலக்காக வைத்த மீன் குறியை அர்ஜுனன் அடிக்க, அவளைப் பாண்டவர், குந்திமொழிக்கிணங்கி மணந்தனர். பின் அவரது உண்மை நிலையை உணர்ந்த திருதராஷ்டிரன், அவரை இந்திரப்பிரஸ்தப் பட்டணத்தில் தனியாக ஆள ஏற்படுத்தினான். அப்போதவர், மன்னர்களை எல்லாம் ஜயித்து இராஜஸூயமென்னும் பெரும் யாகத்தைச் செய்தனர். அங்குத் தன்னைக் கண்டு பாஞ்சாலி சிரிக்கப் பொறானாகித் துரியோதனன் தன்னூர் அடைந்ததும், பாண்டவரைத் தருவித்துச் சூதாடி அவர் நாட்டைக்கவர்ந்து காட்டில் பன்னிரண்டு வருஷமும், அதன்மேல் ஒரு வருஷந்தெரியாமலுமிருக்கவேண்டுமென்றும், அதன் பின் அவரது நாட்டைப் பெறவேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்தான். அக்காலம் முடிந்ததும் தருமர் ஸ்ரீ கண்ணபிரானைத் தூதனுப்பித் தமது நாட்டைக் கொடுக்கும்படி துரியோதனனைக் கேட்டார். ஆனால் அவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணரைக் கொலைசெய்ய யத்தனஞ்செய்தான். அது பலிக்காது போயிற்று.

பின் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் இந்திரனைத் தருவித்துக் கர்ணன் பிறக்கும்போது அவனோடு தோன்

றிய கவசமும் கர்ண குண்டலங்களும் இருக்கும்வரை அர்ஜுனன் பிழைக்க முடியாதென்று சொல்லி, அவனைப் பிராமணன்போல் கர்ணனிடஞ்சென்று அவற்றை வாங்கத் திட்டஞ்செய்தார். பின் குந்தியிடம் வந்து கர்ணனது பிறப்பைச் சொல்லி அவனிடம் சென்று அவனைப் பாண்டவரோடு சேரும்படியும், மறுத்தால், அவனிடம் இருக்கும் நாகாஸ்திரத்தை ஒரு முறைக்குமேல் அர்ஜுனன்மேல் விடாமலிருக்கவும் வேண்டச் சொன்னார்.

நிற்க, சபை கலைந்ததும் வெளிவரும்பொழுது ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கர்ணனைக்கண்டு அவனது பூர்வோத்தரங்களைச் சொல்லி, தருமரிடம் வரச்சொன்னார். "ஸ்வாமிகளே! எனக்குத் தருமர் நியாயவழியில் நடப்பவர் என்று நன்றாகத் தெரியும். அவரிடம் எனக்குப் பேரன்பு. நான் அவர் விஷயமாகத் தவறாகப் பேசியிருப்பினும், சோற்றுக் கடனுக்காகப் பேசியதுதான். உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினைக்கவேண்டியதல்லவா? அரசும் பெருமையும் உறவும் ஒரு பொருளாகாது. உமது பாதாரவிந்தமே எனக்குக் கதி. தங்கள் மனத்திலெப்படியோ எனக்குமப்படியே" என, கிருஷ்ணர் விடைகொண்டு வெளிச்சென்றார்.

இந்திரன் பிராமணவேஷத்துடன் வந்து, கர்ணகுண்டலங்களையும் கவசங்களையும் கொடுக்கும்படி கர்ணனை வேண்டினான். ஸூர்ய பகவான் ஆகாயத்திலிருந்து இந்திரன் வஞ்சகத்தைச் சொல்லித் தடுத்தான். ஆனாலும், கர்ணன் தான் சொல்லிய வாக்கை மறுக்காது இந்திரனுக்கு அவற்றைக் கொடுத்தான்.

குந்தியும் கர்ணனிடஞ் சென்று பழைய ஸமாசாரங்களை எல்லாம் சொன்னாள்; கர்ணனை மடியில் வைத்து உச்சிமுகந்து முத்தமரும்பி மயங்கித் தன் முன் செயலை வெறுத்து வருந்தினாள். தன் தாயைச் சமாதானஞ் செய்து, வந்த வேலை என்னவென்று கர்ணன் கேட்டான். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொல்லியவிதமே அவள் கேட்டாள். "தாங்கள் இரண்டு வரங்கள் கேட்டீர்கள். அர்ஜுனனைத் தவிர்த்து மற்ற நான்கு தம்பிகளை நான் கொல்லமாட்டேன். நாகாஸ்திரத்தை இரண்டாவது முறை அவன் மேல் உபயோகிக்கமாட்டேன். தாங்கள் எனது உறவைப் பாண்டவர்க்கு வெளியிடாதிருப்பதுடன், நான் அர்ஜுனன் கையால் உயிர் நீங்கும்போது களத்தில் வந்தழுது எனக்குண்டான ஸூதன் மகன் என்னும் பெயரை மாற்றும்" என, குந்தி அதற்குடன்பட்டாள்.

நிற்க, போர்மூண்டுவிட்டது. ஆயினும் கர்ணன் தன்மொழியையே காத்துவந்தான். தான் பாண்டவர்மீது ஜயங்கொண்டால் அவர்களைக் கொல்லாது அப்புறம் போவான். இவ்வாறு பதினைந்துநாள் சண்டை நடந்தது. கௌரவசேனையின் சேனாதிபதியாகக் கர்ணன் ஏற்படுத்தப்பட்டு யாவரும் வியக்கும்படி யுத்தஞ்செய்தான். அப்பொழுது அவனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் பெரும் யுத்தம் நடந்தது. அக்காலத்தில் அர்ஜுனன் அவனைத்தருமனெனக்கருதி அவனுடன் சண்டை செய்யமுடியாது திகைக்க, ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ஞானமூட்டி, யுத்தம் செய்யும்படி தூண்டினார். அந்த யுத்தத்தில் தருமதேவதைகள் கர்ணனைக் காத்துவந்ததால் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்க முடியவில்லை. முடிவில் கர்ணன் தனது நாகாஸ்திரத்தை விட, ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அர்ஜுனனது தேரைப் பூமியிற் புதையும்படி அழுத்தி அவனது மகுடத்தை அடித்துக் கொண்டு போகும்படி செய்து அவனைக் காப்பாற்றினார். பின்னும் நடந்த யுத்தத்தில் தருமதேவதைகள் கர்ணனைக் காத்து வந்தனர். இதை அறிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணர் பிராமணவேஷங் கொண்டு கர்ணனிடம் சென்று அவன் செய்த தருமத்தை எல்லாம் கொடுக்கும்படி கேட்டார். அவர் விருப்பத்தின்படி தனது மார்பினூடுருவியிருந்த அம்பைப் பிடுங்கி, வெளிவந்த இரத்த தாரையால், தான் செய்த தருமங்கள் யாவற்றையும் அர்ப்பணஞ் செய்தான். அதைக் கொண்டதும், பரந்தாமன் கருணை பொங்கத் தனது விசுவரூப தரிசனந் தந்து, அவனது மனமுழுதையுந் தன்பாலே லயிக்கச்செய்து, தன்னிடமடைந்து அர்ஜுனனைக் கர்ணன் மீது பாணப்பிரயோகஞ் செய்யத் தூண்டினார்: கர்ணன் மனமுழுதும் மூலமுதற் கடவுளின் திவ்விய குணங்களிலேயே மயங்கி இருந்ததால் அப்பாணம் தைத்ததும், தெரியாது தலை சாய்ந்து கீழே விழுந்தான். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் மாத்திரம் அவனுடைய குணப்பெருக்கில் ஈடுபட்டு, அவனைப் பிறவி பெறாதபடி கடைக்கண்ணால் நோக்கிக்கொண்டேயிருந்தார்.

"அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குடையர்; அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு."—திருக்குறள்.

விவேக போதினி

தொகுதி. 9] நளவூல தைமீ [பகுதி. 8

வர்ணாச்ரம ஆக்ஷேப ஸமாதானம்

VARNASRAMA OBJECTIONS ANSWERED

(4) மேனாட்டவர்கள் கொள்கைகளையே பின்பற்றி நிற்பவரில், குணதோஷ விமர்சகர் ஒருவர் வர்ணபேதங்கள் பிறவியைப்பொருத்த தல்ல என்பதற்குத் தகுந்த ஆதாரம் கண்டு பிடித்துவிட்டதாகப் பின்வரும் மேற்கோளை வேதங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுவர்:

'என்ன கொடுமை! நான் கவிபாடி உயிர் வாழ்கின்றேன். என் தந்தையோ வைத்யத் தொழிலைக் கைக்கொண்டுள்ளார். என் தாய் மாவரைத்துப் பிழைக்கிருள். நாங்கள் இப்படிப் பற்பல தொழில்களைப் பின்பற்றி யுள்ளோம், பசுக்கள் பல மேச்சற்றரைகளில் பாய்ந்தோடுவதுபோல. ஆதலால் ஓ ஸோம! உம்மை வழிபடுகின்றோம் ஐச்வர்யம் கைகூட. இந்திரன் வழி அருள்புரிக'—ருக்வேதம் 9-ம் மண்டலம், 113-ஸூக்தம், 3-வது ருக்.

பிறவியாலேயே ஜாதிவர்ண பேதம் வந்து நிலைத்துவிடுமாயின், இவ்வாறு ஒரே குடும்பத்தைச்சேர்ந்த பலர், பல வழித் தொழிற்பட இடமே இராது. ஆதலால் வர்ண பேதம் கடவுள் ஏற்பாடல்ல மானிடர் கட்டுப்பாடே என்று சாதிப்பர் இக்காலத்தவர்.

இங்கு, இவர்களால் எடுத்துக் காட்டப் பட்ட மேற்கோள் விஷயம் பலவித குற்றங்களை அடக்கியுள்ளது. (1) வேறு உள் நோக்கத்துடன் நமது ஸனாதன தர்மத்தை ஆராயப் புகுந்துள்ள மேனாட்டார் மொழிபெயர்ப்பையே இது பின்பற்றியுள்ளதால் வேத ருக்கின் உண்மை நோக்கம் இதில் வெளிப்படவேயில்லை. இதைக் கூறுபவருக்குக் குடும்பத்தவர்கள் பலர் முயலக்கூடிய தொழில்கள் விஷயத்தில் வர்ணக் கட்டுப்பாடுகள் இல்லையென்று காட்டவேண்டும் என்பது கருத்தேயல்ல: 'ஆசையால் இழுபட்டு எங்கள் குடும்பத்தவர் பலவிதத் தொழில்களில் முயன்றுவிட்டனர். செல்வ விருப்பத்தால் இக்கொடிய கதி எங்களுக்கு வந்துவிட்டது. ஆதலால் எங்களுக்கு ஆத்ம விஷய நினைப்புக்கு இடமேயில்லை. ஐச்வர்யம் (கடவுள் அருள்) எங்களுக்கு நல்வழிப்பட அவசியம். ஓ ஸோமா, அது இந்திரன் வழிவரட்டும்' என்பதுதான் இதன்கருத்து. ஒரு ருஷி இப்படிக்கூறுவதால் வர்ணபேதம் பிறப்பாலேயே ஏற்பட்டுவருவது என்பதற்கு ஒருவித பாதகமும் இல்லையே (ii) இதைக்கூட ஒரு பாதகமாகக்கொண்டு முன் காலத்தில் பிறவி வர்ண நிலைப்பு இல்லையென்று தீர்மானிப்பது முழுத்தவறு. இக்காலத்தில் ஒரு ப்ராஹ்மணன் 'எங்களைப் பணத்தாசை என்னமாய்க் கெடுத்துவிட்டது பாருங்கள். ஈச்வரா! என்ன கொடுமை! என் தகப்பன் வைதிகத்தில் வேர்த்து விருவிருத்து தக்ஷிணைக்குப் படும்பாடுதான் என்ன! என் தாய், பல வீடுகளில் சென்று குற்றேவல் செய்து சீரழியும் பரிதாபத்தை என்னென்று சொல்வேன்!! என் நிலையை நாக்கொண்டு நவிலவும் முடியாது! பணக்காரர்களுக்கு மனதைவிற்றுப் பணம் பறிப்பதே என் பாடாகிவிட்டது!!! இவ்வாறு பல கிளைப்பட்டிருப்பதால் எங்களுக்கு உம்மைச் சற்று நினைக்கக்கூட ஒழியவில்லையே! எங்களிடம் கருணைகூர்ந்து நற்கதி திரும்பும்படி அனுக்ரஹிக்கலாகாதா?' என்று ஒரு கவனம் செய்யலாம். இதைக்கொண்டே ஜாதி உட்பிரிவுகள் பலமாக ஏற்பட்டுள்ள இக்காலத்தில் பிறவி வர்ண பேதமே இல்லையென்று சாதிக்க முயலுவது எவ்வளவு அறியாமையோ அவ்வளவு அறியாமை முற்கூறிய ருக்கைக்கொண்டு வேதம் பிறவி வர்ண விஷயத்திற்கு முரணாக உள்ளது என்று பிடிவாதம் பிடிப்பது. (iii) மேலும் அந்த மேற்கோளில் எடுத்தாண்டுள்ள உட் பிரிவு விஷயங்கள் ஒன்றும் வர்ண தர்மத்திற்கு முரணாக உள்ளவைகளும் அல்ல. கவனம் செய்வதும், மாவரைப்பதும் ப்ராஹ்மண வர்ண புருஷர்கள்,

ஸ்திரீகள் ஆகிய இவர்கள் தர்மமே. வைத்யஞ் செய்வது ப்ராஹ்மணனுக்கு ஆபத் தர்மம், வேறு வழி பிழைக்க இல்லாத தருணங்களில் மேற்கொள்ளக்கூடிய தொழில்தான். இதனால் வேதம் எப்படி வர்ண தர்மங்களை மதியாது ஒதுக்கிவிட்டது என்று கூறுவது?

(iv) இதுவுமன்றி நமது பெரியோர்கள் இந்த ருக்குக்களுக்குக் கூறும்பொருளைக் கவனித்தால் ஆபத்தர்மத்தைக் கொண்டு வராமலே தகப்பன்தொழில்ப்ராஹ்மண தர்மமாகிவிடும். இங்கு பிஷக் என்ற சொல்லுக்கு வைத்தியன் என்ற பொருள் காட்டப்பட்டுள்ளது, அதற்குத் தகுந்த மொழிபெயர்ப்பு புரோஹிதத்தனம் என்பதே என்று நம்மவர்கள் காட்டியுள்ளார்.

ஆகவே இந்த மேற்கோள் பிறவிவர்ண தர்மத்திற்கு ஒருவழியிலும் முரணாகவிருப்பதல்ல; இதை ஆதாரமாகக்கொண்டு அதற்கு மாறாகப் பேசுவதெல்லாம் வீணே!

(5) பகவத்கீதையில் (IV-13) பகவான்

ஜாதி ஒரு நான்கினையும் சார்குணத்தைக் கர்மத்தை
ஏதமறப் பாகித் தியற்றினன்யான்—'

என்று கூறி வர்ணபேதம் ஒருவன் குணத்தையும் தொழிலையும் பொருத்தது என்றல்லவா வற்புருத்துகிறார். இதற்கு நேர்மாறாக ஜாதி பிறவியையே பொருத்தது என்று எப்படிக் கூறலாம் என்பர் சிலர்.

அவர் கூறுவதுபோலவே ஒரு குணத்தையும் தொழிலையுமே கொண்டு ஒருவன் வர்ணத்தை நிர்ணயிப்பது என்றுகொண்டால் பலவித பாதகங்கள் வரும். (i) மானிடர் மனம் ஒரு க்ஷணம் இருந்ததுபோல மறு க்ஷணம்இல்லை. ஒருக்கால் மிக ஸாதுவாகவும், வேறு காலத்தில் ஒன்றிலும் பாய்ந்தோடாது அசைவற்றதாகவும் மனம் காணப்படும். தொழிலும் இதற்கேற்பவே பலவிதமாகத்தானிருக்கும். ஆகவே ஒருவனுக்குப் பல ஸமயங்களில் பல வர்ணம் ஏற்படும்படியாகும். (ii) மேலும் கடவுளே இந்தப் பேதத்தை உண்டாக்கியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் கடவுளுக்கு க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் எல்லோருக்கும் வர்ணங்களை மாற்றிக் கொண்டிருப்பதே ஓயாத் தொழிலாகி விடும்; அவர் நிலையைக்கண்டு எல்லோரும் பரிதவிக்கும்படியாகும். ஆனால் (iii) இப்படிப்பட்ட வீண் பேச்சுகளுக்கு இடங்கொடாது தடுப்பதற்கே இயற்றினன் என்பது இறந்தகாலத்தில் அமைந்துள்ளது. ஆகவே, ஸ்ருஷ்டியில் வர்ணபேதம் ப்ராணிகள் குணகர்மாக்களின்படி ஏற்பட்டுள்ளது கடவுள் ஆணையால். பின்னர் ஆத்மாக்களது குண கர்மாக்களுக்கு ஏற்ப அவை அந்தந்தவர்ணத்தில் ஈசன்பொது வரம்புக்குட்பட்டுப் பிறவிபெறப் பிறவிவர்ணமே எப்பொழுதும் காணப்படும். (iv) முன் காட்டியபடியெல்லாம் பேசுவதற்கு முக்ய காரணம் இந்த ச்லோகத்திலுள்ள குணம் என்ற சொல்லுக்கு நற்குணம் தீக்குணம் என்றும், கர்மா என்ற சொல்லுக்கு தொழில் என்றும் சிலர் சாஸ்திர மரியாதைக்கு மாறாகப் பொருள் படுத்தியதுதான். இங்கு குணம் என்பது, முன் பிறவிகளில் அடிக்கடி செய்துள்ள காரியங்களால் ஏற்பட்டுள்ளவையும், மீண்டும் இப்பிறவியில் அதே மாதிரியான காரியங்களில் முனையும்படித் தூண்டுபவையுமான வாஸனை என்ற பதிவு என்பதுதான் பொருள். கர்மா என்பது ப்ராரப்தகர்மா முன் பிறவிகளில் செய்யப்பட்ட காரியங்களின் பாப புண்யத் தன்மைக்கேற்ப ஏற்பட்டவையும், இப்பிறவியில் துக்க ஸுகங்களாகமாற ப்ராரப்தமாகஇருப்பவைகளுமான கர்மா என்ற பதிவு என்பதுதான் பொருள். ஆகவே பகவான் இந்த ச்லோகத்தில் 'ஒவ்வொருவன் பிறவிக்காலத்தில் அவனவன் வாஸனை, ப்ராரப்தகர்மா இவைகளுக்கேற்பத் தகுந்தஜாதியில் பிறக்கும்படி செய்கிறேன். இந்த ஜாதிகள் ஸ்ருஷ்டி ஆதியிலேயே இப்படியேதான் என்னால் அமைக்கப் பட்டுள்ளன' என்று கூறுகிறார்.

(6) புராணாதிகள் ஆராய்ச்சியில் முனைந்த சிலர் "பாரதம் ஆரண்ய பர்வத்தில் நகுஷன் என்ற மலைப்பாம்பு தருமபுத்திரரை நோக்கி "யார் பிராஹ்மணன்?" என்று கேட்க, அதற்கவர் 'ஓ நாகேந்திரா! ஸத்யம், தானம், பொறுமை, நல்நடத்தை, அஹிம்ஸை, தவம், தயை, இவைகள் எவனிடம் காணப்படுமோ அவனே ப்ராஹ்மணன். இவையில்லாப் பிராஹ்மணன் சூத்ரன். இவையுள்ள சூத்ரன் ப்ராஹ்மணனே!" என்ற பதிலுரைத்தார். இதற்கேற்பவே, வச்சிரஸூசி உப

நிஷத்திலும் 'ப்ராஹ்மணன் என்பது ஜாதியா லல்ல' என்று காணப்படுகிறது. இதற்கேற்ப வேதத்திலும் வர்ண விஷயச் சொற்கள் வந்தால், குணவழிப் பொருள்படுத்தி, பிறவி வர்ணமே இல்லை என்று கூறிவிடலாம்" என்பர்.

(i) இங்குக் கூறப்பட்டதில் வச்சிரஸூசி உபநிஷத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். 'வர்ணங்கள் நான்காம். அதில் ப்ராஹ்மண னே சிறந்தவன் என்று வேதங்களைப் பின் பற்றிச் சாஸ்திரங்களும் கூறும்' என்று பிறவி வர்ணத்தை ஒப்புக்கொண்டே தொடங்கியுள் ளது இது. பின்னர், எதனால் ப்ராஹ்மண்யம் என்று சிலர் நிலைநாட்ட முயலுகின் றனரோ அதையும் 'ஞானத்தினாலும் ப்ராஹ் மணன் என்பதல்ல' என்று கூறி, மறுத்து விடுகிறது. ஆகவே முன்னர் ஒப்புக் கொண்டு பின்னர் மறுத்து விவரிப்பதற்கு ஏதோ வேதத்திற்கு ஒரு நோக்க மிருக்க வேண்டும். அந்த உண்மை நோக்கத்தைத் தான் விளக்கிக்காட்டுகிறது பாரதம். இதை அவர்கள் உணரவில்லைபோலும்! (ii) தர்மபுத் திரர், பிறவியாலே ஏற்படும் வர்ணத்துள் சிறந்த ப்ராஹ்மணன் நோக்கமான தன்மை களை வற்புறுத்த, வர்ணத்தைக்கூட ஒதுக்கிக் குணத்தை ஏற்றிக்கூறுகிறார். அலங்கார வழி உருவகம் என்ற அலங்காரத்தின் உயிர் இவ் வாறு கூறுவதுதான். இதற்குக் கௌணவிருத்தி என்று பெயர். அவன் ஒரு புலி என்பது இதற்கு உதாரணம். ஆகவே ப்ராஹ்மணனிடம் இங்குக் காட்டப்பட்ட குணமிருப்பின், சிறந்த ப்ராஹ்மணன்; இராதிருப்பின் தாழ்ந்த பிராஹ் மணன் என்பதுதான் இதன் பொருள். இதற்கு மீறிச் சொல்வழி முக்கிய விருத்தி யாய் வெள்ளையாகப் பொருள்படுத்துவது தவறு. (iii) இப்படிக் கொண்டு ஒதுக் குவதற்கிடமில்லாமலே தர்மபுத்திரரே இவை யுள்ளவன் ப்ராஹ்மணன், இல்லாத ப்ராஹ் மணன் சூத்ரன் என்று வற்புறுத்துகிறாரே எனச் சிலர் தயங்கலாம். ஒரு விஷயத்தைச் ஏற்றிச் சொல்லப் புகுந்தால் நம்மவர் மற்ற வைகளை எல்லாம் இப்படித்தான் இறக்கிக் கூறுவது வழக்கம். இதற்கு உதாரணமாக ஔவையார் மூதுரையில் கூறியுள்ள செய்யுளை எடுத்துக்கொள்ளலாம் :—

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கு
மவையல்ல நல்ல மரங்கள்—சபை நடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.

இதனால் வாசித்தும் குறிப்பறிய முடியாத வன்தான் மரம். காட்டிலுள்ள மற்றையவை கள் மரமேயல்ல என்று வாதம் செய்யலாமா? இதுபோல, ப்ராஹ்மணத் தன்மையை உயர்த்திக் கூறியதால் அது தங்கி நிற்கக்கூடிய பிறவி ஜாதி இல்லையென்று எப்படிக் கூறி விட முடியும்? (iv) இப்படிக்கொள்ளாது ப்ராஹ்மணாதிச் சொற்களுக்கு ப்ரஹ்மஞானம் முதலிய தன்மைகளே வேதாதி சாஸ்திரங்க ளில் பொருள் என்று சொன்னால் இவைகளைத் தவிர வேறு ஒரு பொருளிலும் சாஸ்திரங்க ளில் இச்சொற்கள் உபயோகப்படுத்தப் பட வில்லை என்று காட்டினாலல்லது அது ஒப் புக் கொள்ளக் கூடாததாகும். வர்ணாதிகள் தர்மங்களை எடுத்துக் கூறுமிடத்து இப்பொ ருள் பொருந்தாதே. மேலும் ப்ரஹ்மஞானி ப்ராஹ்மணன் என்றால், அவன் தர்மங்களெல் லாம் மீறியவனாதலால் அவனுக்குத் தர்மம் விதிக்குமா சாஸ்திரம்?

இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் இவர்களுக்குப் புராண விஷய ஆராய்ச்சி போ தாது என்றுதான் கூறவேண்டும்.

(7) புராணங்களைக்கொண்டே வேறு ஒரு ஆக்ஷேபணையை இவர்கள் மேலும் கொண்டு வருவர். அதாவது 'ஆரண்ய பர்வத்தில் தர்ம வியாதன்என்ற வேடன் கௌசிக ப்ராஹ்மண னுக்கு உபதேசம் செய்யவில்லையா? உத்யோக பர்வத்தில் சூத்ரரான விதுரர் தம் தமயனை க்ஷத்ரியவர்ணத்திற்பிறந்த திருதிராஷ்டிரனுக் குபதேசம் செய்யவில்லையா? இதற்கேற்பவே சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில், ப்ரவாஹன ஜைவலி என்ற அரசன் கௌதம ப்ராஹ்மணனுக்கு உபதேசம் செய்ததாயும், ப்ருஹதாரண்யக உப நிஷத்தில் அஜாதசத்ரு என்ற அரசன் கார்க்ய பாலகி என்ற ப்ராஹ்மணனுக்கு உபதேசம் செய்ததாயும் காணப்படுகின்றனவே. உபதே சம் என்ற ப்ராஹ்மண தர்மத்தை மற்றைய வர் ணத்தாரும் கையாடலாம் எனில், பிறவி வர்ண தர்மம் எப்படிக் கைகூடியதாகும்?' என்பர்.

இங்குக் காட்டப்பட்ட கதைகளில் ஸமய ஸந்தர்ப்பங்களை நன்குணர்ந்து நோக்கினால், இவர்க

ளின் அறியாமை முற்றிலும் விளங்கிவிடும். (i) கௌசிகன் தர்மவியாதனிடம் தெரிந்துகொண்டது ஸ்வதர்மத்தின் சிறப்பு; தாய் தந்தையர்களைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடி அவர் உத்தரவின்பேரில் வைதிக வழிச் செல்ல முயலுவதுதான் பொது தர்மம் என்பது ஆகிய இவைகளே. இவைகளைக் கேட்டு, தர்மவியாதன் ஒழுக்க விசேஷத்தைக் கண்டதும் அவனிடம் கௌசிகனுக்கு மிகுந்த கௌர புத்தியுண்டாகி உபதேசம் பெறவேண்டும் என்ற துர்எண்ணம் தோன்ற, அக்குறிப்பை அறிந்து தர்மவியாதன் 'ப்ராஹ்மணர்களை வணங்கி அவரிடம் உபதேசம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என்று எச்சரிக்கை செய்துவிட்டான். (ii) விதுரரும் இப்படியே தர்மரஹஸ்யங்களைப் பொழுது போவதற்காகத் தம் தமயன் திருதிராஷ்டிர மஹாராஜனுக்குச் சொல்லிவர, அவரது திறமையையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்ணுற்ற அரசன் அவரையே ப்ரஹ்ம விஷயத்தையும் உபதேசிக்கும்படி வாய் கூசாது கேட்டுவிட்டார். அதற்கு அவர் 'சூத்திர உடலில் பிறந்துவிட்டேன். ஆதலால் நீர் கேட்டுக்கொண்ட விஷயத்தைச் சொல்ல மனம் துணியவில்லை. பிராஹ்மண உடலெடுத்தவனே தத்வத்தையெடுத்து வசனிக்கத்தக்கவன்' என்று சாஸ்திரீய மறுமொழி கூறித் தம்மிடம் வர்ணத்தடையைத் தவிர விஷய உணர்வுத்தடையில்லை ஆனாலும் வர்ணவரம்பை மீறவுங்கூடாது என்பதையே காட்ட, ப்ரஹ்மாவின் மானஸ புத்திரர்களான பிறவி ஞானிகளுள் ஒருவரான ஸனத்குமாரரைத் தம் தியான பலத்தால் விதுரர் அன்றிரவு அங்கு வரவழைத்து ப்ரஹ்ம விஷயத்தை அவரைக்கொண்டே தம் தமயனுக்குச் சொல்லிவைத்தார். (iii) முன் கூறப்பட்ட கதா ரஹஸ்யங்களுக்கு மூலாதாரமாகவே தான் உள்ளது ப்ரவாஹன ஜைவலி செயலும். அவன் க்ஷத்ரியர்களிடமே, அவர்கள் கர்மானுஷ்டான வழிக்கு முக்யமாயிருந்ததான பஞ்சாக்நிவித்யையை அதாவது ஜீவன் லோகாந்தரகதியைப் ப்ராஹ்மணனுக்கு உணர்த்தினனே ஒழிய ப்ரஹ்ம விஷயம் ஒன்றையும் உபதேசித்தானில்லை. (iv) ப்ருஹதாரண்யகத்தில் அஜாத சத்ருவும் அவஸ்தாத்ரய நுட்பத்தை ப்ராஹ்மணனுக்குத் தோழன் நிலையில் தெரிவித்தானே ஒழிய, ஒருவித ப்ரஹ்ம ரஹஸ்யத்தையும் உபதேசித்தானில்லை.

ஆகவே, இக்கதைகள் ஒன்றிலும் ப்ராஹ்மணன் தர்மமான உபதேசம் செய்தல் என்பதை வரம்புமீறி ஒரு தாழ்ந்த வர்ணத்தாரும் செய்தாரில்லை; பிறவி வர்ண விரோத காரியம் ஒன்றும் இங்கெல்லாம் நடைபெறவில்லை.

(v) மேலுஞ்சிலர் இங்கு கூறப்படும் அறிவிப்புக்களே உபதேசமாகாவோ என்று வாதாடலாம். உபதேசத்திற்குக் குருவிடம் சென்று சிஷ்யன் அடிபணிந்து, அவனைக் கடவுளாகவே பாவிக்கவேண்டும். அவனிடமிருந்து ப்ரஹ்ம வித்தையைப் பெற பெறும் விஷயம் ப்ரஹ்ம வித்யை இல்லாமலாவது, கேட்பது ஈச்வர பாவத்துடன் வணங்கிக்கேட்கப்படாமலாவது இருப்பின், அது உபதேசமேயல்ல. கூறுவது எவ்வளவு புதிய விஷயமாயினும், கேட்பது எவ்வளவு ஆச்சரியத்துடனிருப்பதாயினும் அது உபதேசமே யாகாது; வெறும் புதியது கற்றுக் கொள்ளுவதும் உணர்த்துவதுமாகத்தான் ஏற்படும். இவ்வாறின்றி இவைகளையெல்லாம் உபதேசமாகக் கொண்டால், தத்தாத்ரேயர், தாம் 24 உலக விஷயங்களிடமிருந்து சாஸ்திர ரஹஸ்யங்களை உணர்ந்துகொண்டார் என்று கூறியதைக் கொண்டு கல், மண், தாசி, குருவி, மலைப்பாம்பு முதலிய எல்லாம் தத்தாத்ரேயருக்கு ஆசார்யர்கள்: அவைகளிடம் அவர் உபதேசம் பெற்றார் என்று சொல்லவேண்டியதாகும். நமக்குத் தெரியாத விஷயங்களைத் தெரியச் செய்யும் எல்லாம் நமக்கு உபதேசம் செய்ததாக முடியும். கௌணமாக இவைகள் உபதேசம் என்றுகூட உயர்வாய்ச் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும். இவைகளை மாத்திரம் கொண்டு முக்ய விருத்திகளில் இவைகள் உபதேசமென மதிப்பது அறிவின் மயக்கமே! உபதேசத்தின் அருமையைக் காட்டவே வியாதரும், விதுரரும் வாய்விட்டே கூறிவிட்டனர் 'ப்ராஹ்மணரிடம் போ உபதேசத்திற்கு' என்று. இதுவுமன்றி பகவான் கீதையில் அர்ச்சுனனுக்குச் செய்ததுகூட முக்ய உபதேசமல்ல. உபதேசம் உள்ளபடி பெற, ப்ராஹ்மணரிடம் போ என்றே பின் வருமாறு (iv) 34-ல் கூறியுள்ளார்:—

பாதம் பணிந்தும் பரிவோடு சாவியும்
ஏதமறச் சேவித்தும் ஏதறிக—நீதரவே
மெய்கண்ட ஞானியர்கள் மேவரிய ஞானத்தைக்
கைகண்டிட்த் தருவர் காண்.

கீதையே உள்ளபடி உபதேசமல்ல. உபதேசம் வேறுண்டு என்று பகவானே கூறியதால் அது ப்ராஹ்மண தர்மம். அதற்கு மாறாகத் தோன்றும் இடங்களில் எல்லாம் உபதேசமே இல்லை என்றும் துணிந்து கூறிவிடலாம். தகுந்த ப்ராஹ்மணனால் ஒழுங்குப்படி உணர்த்தப்படும் ப்ரஹ்ம வித்தையே உபதேசம். யாராவது வேறு எதையாவது எப்படியாவது சொன்னால் உபதேசமேயல்ல என்பது சாஸ்திரங்கள் துணிபு. பகவான் கீதை கூறியதன் பயன்தான் என்னவெனில், அர்ச்சுனனுக்கு ஞானிகள் (ப்ராஹ்மணர் அல்லது தேவர் அல்லது ஈசன் அவதாராதி ரூபங்கள்) உபதேசிக்கக்கூடிய ஞானம் நன்றாகப் பதிந்து மோக்ஷ வழி ஸரிவர நடக்கத் தொடங்குவதற்கு அவனுக்கு முன்னாலேயே விளங்கியிருக்க வேண்டிய விஷயங்களையும் நடந்துகொள்ள மாதிரியையும் அவனுக்கு எடுத்து விளக்கியதுதான்.

(8) இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் சிலர் பகவத் கீதையையே ஆதாரமாகக் கொண்டு இரண்டு விதமாக ஆக்ஷேபிக்கலாம். '(i) பகவான் ப்ராஹ்மணரல்லாது க்ஷத்ரியராக இருந்தபோதிலும் கீதையில் ப்ரஹ்ம வித்யையை எப்படி அர்ச்சுனனுக்கு எடுத்துக் கூறலாம்? (ii) மேலும் நான்காம் அத்யாயத் தொடக்கத்தில் பகவான் கூறும் ரஹஸ்யம் க்ஷத்ரிய பரம்பரையிலேயே இருந்து நஷ்டமாகி விட்டது. ஆதலால் அதை மறுபடி தாம் எடுத்துக் காட்ட வந்துள்ளதாகக்கூறுகிறார். அங்கு ப்ராஹ்மணரிடம் இந்தக் கீதாஸாரம் இருந்ததாகக் காணப்படவில்லையே! இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்தால், வர்ணதர்மம் ஒரேபடித்தரமாய் மாறாதிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதனாலேயே வர்ணங்கள்ஜனங்கள் பொது நன்மைக்காக அக்காலத்தில் மானிடரே ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒருகட்டுப்பாடு.அதைத்தருணத்திற்கேற்றபடி தகுந்த தாழ்ந்த ஜாதியார்கள் விஷயத்தில் மீறியும் விடலாம் என்றே தோற்றுகிறது' என்பர்.

(i) இவற்றிற்கெல்லாம் இடங்கொடாமலே தான் பகவான் கீதோபதேச காலத்தில் தமது ஸாதாரண யாதவகுலரூபத்தை விட்டு, நான்கு கைகளுடன் கூடிய திவ்ய ரூபத்தைத் தாங்கியே கீதா விஷயங்களை எடுத்து விஸ்தரித்தார். ஆதலால் அவர் ப்ரஹ்ம வித்யா விஷயத்தைக்கூட எடுத்தாண்டதில் சாஸ்திரவர்ண விதிக்கு ஒருவழியிலும் முரணேயில்லை. (ii) நான்காம் அத்யாயத்தின் தொடக்கத்தில் கூறியது கர்மயோகரஹஸ்யமே. இது ப்ராஹ்மணர் விஷயத்தில் அவர்கள் வர்ண கர்மங்களின் இயற்கையாலேயே ஒருக்காலும் மழுங்கிப் போக இடமேயில்லை. க்ஷத்ரிய தர்மமான யுத்தம் மிகுந்த கொடிய தர்மமாதலால் அதைப் பின்பற்றவேண்டிய க்ஷத்ரியரிடம் மாத்திரம் தான் அந்த ரஹஸ்யம் அடிக்கடி மழுங்கிப் போக இடமுண்டு.அதை அடிக்கடி நிலைநாட்ட வேண்டியது அவர்களிடமேதான். அது பற்றியே பகவான், க்ஷத்ரியரை மாத்திரம் எடுத்துக்கூறினாரே ஒழிய மேல்வர்ணமான ப்ராஹ்மணர் விஷயத்தைக் கூறாமலே விட்டார். (iii) மேலும் பகவான் தானே முன்னர் ஸூர்யனிடம் கூறியதாக அங்கு கூறியுள்ளார். கூறிய அவர் எவ்வர்ணத்தில் சேர்ந்தவர்? கேட்ட ஸூர்யன் எவ்வர்ணத்தைச் சேர்ந்தவன்? இருவரும் தேவதா கூட்டத்தில் சேர்ந்தவர்களாகையால் ப்ராஹ்மணர்களே. அவர் வழி அந்த தர்மம் பின்னர் ராஜருஷிகளிடம் வந்து மழுங்கியது என்றுதான் கூறவேண்டும். இங்கு ப்ராஹ்மணர் விஷயம் எடுத்தாளப்படாமலும் போகவில்லை (iv) இப்படியே நோக்கினால் சாந்தோக்யத்தில் ப்ரஹானஜைவலி கூறும் பஞ்சாக்நி வித்யையும் 'க்ஷத்ரியரிடமே இருந்தது, ப்ராஹ்மணர்களிடம் அப்பொழுது போகப் போகிறது' என்ற பீடிகையுடன் கூறப்பட்டதற்கும் பொருள் இங்கு காட்டியதே. முதலில் அதை உணர்ந்து வெளியிட்ட ஈச்வரனும், கேட்ட பிரஹ்மாவும், ப்ராஹ்மணர்கள் அவர் வழி உலகில் அது க்ஷத்ரியரிடம் முன்னர் காட்டியபடி அவர்கள் ஆவச்யகத்திற்காக இருந்து, பின்னர் ப்ராஹ்மணரால் ஏற்கப்பட்டது என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே ப்ராஹ்மணர் ஸம்பந்தமின்றி நேர் ப்ரஹ்மவித்யாவிஷயங்கள் வெளிவருவது ஒழுங்கேயல்ல; அசாஸ்திரீயம். பிறரிடம் ப்ரஹ்மோபதேச விஷயமாகக்கேட்டலாகாது. உபதேச ஒழுங்காகவும் மற்றையவைகளைக்கேட்டல் கூடாது.

"ராண்ட்ஜன்" கிரணங்கள்

THE RONTGEN OR " X " RAYS

நாம் சாதாரணமாய் ஒரு பதார்த்தத்தின் புகைப்படம் எடுத்தால், அதன் வடிவு, உருவம் முதலியவை நன்றாய்ப் புலப்படுகின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. உதாரணமாக, ஒரு தோற் பையை (Money purse) ஓரிடத்தில் வைத்து அதைப் புகைப்படம் எடுத்தால் அதன் உருவம் நன்றாய்க் காணப்படும். ஆனால் அதே பையில் சில வெள்ளி நாணயங்களையும், பொற்காசுகளையும் உள்ளே போட்டுவிட்டு மறுபடியும் படம் எடுத்தால், நாம் முன்னெடுத்த படத்துக்கும், இரண்டாவது தடவை எடுத்த படத்துக்கும் கொஞ்சங்கூட வித்தியாஸம் தெரியாது. அதாவது நாம், ஸாதாரண வெளிச்சத்தில் புகைப்படம் எடுப்பதில் வஸ்துக்களின் வெளிஉருவம் மாத்திரம் படத்தில் விழுகிறதே தவிர, அவ்வஸ்துக்களின் உள்ளே, என்ன என்ன இருக்கிறது என்பது தெரிவதில்லை. ஆயினும், இந்த அசாத்தியமான காரியத்தைச் சாத்தியமாகச் செய்யும் சாதனம் ஒன்று நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 'ராண்ட்ஜன் ரே' என்பது. அச்சாதனம் எத்தகையது என்றால், ' அது ஒருவிதமான அபூர்வ வெளிச்சம்; அவ்வெளிச்சத்தில் வஸ்துக்களைப் புகைப்படம் எடுத்தால், சாதாரணமான படத்தில் தெரிவதைப்போல் வஸ்துக்களின் வெளிவடிவம் உருவம் முதலியவை தெரிவதுமல்லாமல், அவ்வஸ்துக்களின் உள்ளே என்ன என்ன இருக்கின்றனவோ அவைகூட ஸ்பஷ்டமாய்த் தெரியும்."

ஈதென்ன ஓர் புதுமை யன்றோ? இதை யார் கண்டுபிடித்தவர்? எப்பொழுது, அதாவது எந்த வழியில் கண்டுபிடித்தார்? அவர் எந்தத் தேசத்தவர்? அவர் சரிதை என்ன? இதனால் சாதாரண ஜனங்களுக்கு நன்மை என்ன? என்று பலவிதமாய்ப் பலர் ஆவலாய்க் கேட்பார்கள். ஆதலின் இவ்விஷயத்தைப் பற்றிச் சற்றே கவனிப்போம்.

முதன்முதலில், இது ஓர் புதுமை என்பதை எல்லோரும் அங்கீகரிப்பர். பூலோகத்திலேயே, இருபத்திரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் இதையறிந்தவர் ஒருவருமில்லை. இதை முதலில் கண்டுபிடித்தவர் டாக்டர் வில்லியம் கான்ரேட் ராண்ட்ஜன் என்பவர். கி.பி. 1895-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 8-ம் தேதியில்தான் அவர் இதைக் கண்டுபிடித்தார். டிஸம்பர் மாதத்தில் உர்ஸ்பர்க் வைத்திய சபையில் இதை அவர் வெளியிட்டார். பின்னர் ஒரு மாதத்துக்கெல்லாம் இவ்விஷயமானது ஐரோப்பா அமெரிக்கா முழுவதும் தெரிந்துவிட்டது. 1896-ம்வருஷக் கடைசியிலேயே இந்த 'ராண்ட்ஜன் ரே' யின் உபயோகம் உலகம் முழுவதும் பரவிவிட்டது.

டாக்டர் ராண்ட்ஜன் என்பவர் இந்த அபூர்வ சங்கதியைக் கண்டுபிடிக்கும்போது ஐம்பது வருஷத்துக்கு மேலான கிழவர். இவர் பிறந்தவிடம் ஸ்யூரிச் (Zurich). யுட்ரெக்ட் (Utrecht) நகரத்தில் இவர் கல்வி கற்றவர். பிறகு பெவேரியாவிலுள்ள உர்ஸ்பர்க் என்னும் பட்டணத்திலுள்ள ஸர்வ கலாசாலையில் உபாத்தியாயரா யிருந்தார் (University Professor). மின்சாரம் முதலியவற்றில் இவருக்கு நுண்ணறிவு உண்டு. இவரைப் பார்த்தால் சற்று உயரமாயும் ஒல்லியாயுமிருப்பர். நீளமான தாடி விளங்கும் சாந்தமான முகமும் கம்பீரமான வாக்குமுடையவர்; வெகு வேகமாய்ப் பேசக்கூடியவர். முதலில் பார்க்கும்போதே, இவர் அளவற்ற ஆண்மையும் தீரமும் கொண்டவரென எல்லோரும் சொல்லுவார்கள்.

இவர் மின்சாரத்தைப்பற்றியே பலவித யோசனைகள் செய்து வருங்கால், ஒரு நாள் 'க்ரூக்ஸ் ட்யூபை' (Crookes tube), வைத்து அதன்மேல் வெளிச்சம் கொஞ்சங்கூடப் படாமல் பார்த்துத் தம் வேலையை ஆரம்பித்தார். எங்கும் ஒரே இருட்டாய் இருந்தது. ஆயினும் போடோகிராப் எடுக்கும் காகிதம் மாத்திரம் பளபளவென்று மின்னல்போலப் பிரகாசித்தது. எங்கேயோ தப்பிதம் இருக்கிறது என்று அடுத்தநாள் இன்னும் அதிகமான ஜாக்கிரதையெடுத்துக்கொண்டு அதேபிரகாரம் ஆரம்பித்தார். அடுத்தநாளும் அதே மாதிரியாக ஆரம்பிக்க புகைப்படமெடுக்கும் கடிதம்மாத்திரம் பிரகாசித்தது. ஆகையால், இவர் என்ன ஊகித்தார் என்றால் :—"இந்த க்ரூக்ஸ் ட்யூபிலிருந்து (Crookes tube) ஏதோ அபூர்வமான வெளிச்சம் வருகிறது. சாதாரணமாய்க் கடிதமென்ன, துணிமணி என்ன, மரமென்ன இவைகளின்

வழியாகவே அது செல்லுகிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு சாதாரண வெளிச்சத்தில் எப்படிப் புகைப்படம் எடுக்கலாமோ அதே மாதிரியாக மற்றைய வஸ்துக்களையும் எடுக்கலாம்" என்றும் தீர்மானித்தார். இதற்கு அறிகுறியாக, ஒருபெட்டியில் பித்தளைத் தட்டுகள் சிலவற்றைப் போட்டு அந்தப் பெட்டியை அவர் புகைப்படம் எடுத்ததில், பெட்டியின் உருவம் வெயிலில் வைத்தால் நிழல் எப்படி விழுமோ அதுமாதிரி மங்கலாயும், உள்ளேயிருக்கும் பித்தளைத்தட்டுகளும், பெட்டியின் ஓரத்திலுள்ள ஆணிகளும் நன்றாய்க் கருப்பாயும் விழுந்தன.

இதைப்பற்றியே இவர் யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், "இந்த அதிசயமான வெளிச்சம், கடிதம், மரம், துணி முதலியவைகளின் வழியே செல்லுவதால், மனுஷ்ய தேகத்தின் வழியாய் மாத்திரம் செல்லாதோ?" என்று சந்தேகம் வந்தது. உடனே தன் கையைக் கீழேவைத்து அதன்மேல் "க்ரூக்ஸ் ட்யூப்" வரும்படி ஏற்பாடு செய்து, ஒரு புகைப்படம் எடுத்தார். எடுத்துப் பார்த்ததில், கையிலுள்ள சதை நிழல் மாதிரியாயும், எலும்புகள் மாத்திரம் கருப்பாயும் விழுந்ததைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார். இதன் பிறகு ஒரு மனிதனை அப்படியே நிறுத்தி இந்தப் புதிய வெளிச்சத்தில் புகைப்படம் எடுத்ததில் அவனுடலிலுள்ள ஒவ்வொரு எலும்பும் அப்படியே கருப்பாய் புகைப்படத்தில் விழுந்தது. சில நாளானவுடனே, இந்த அபூர்வ வர்த்தமானங்களையெல்லாம் எழுதிப் பிரசுரம் செய்வித்தார்.

நாளது தேதி வரையிலும், இந்த "ராண்ட்ஜன் ரே" விஷயமாய் முழு விபரமும் தெரியவில்லை. இதன்பொருட்டே, இதற்கு "X ரே" என்ற பெயரும் வந்திருக்கிறது. ஆங்கில பீஜகணிதத்தில் "X" என்று, தெரியாத் தொகையைக் காட்டுவது வழக்கம்.

ஆயினும், சீக்கிரமாகவே ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் இந்த "ராண்ட்ஜன் ரே" வைத்துக்கொண்டு பெரிய வைத்தியர்கள் சில பரிசோதனைகள் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். ஐக்கிய மாகாணங்களில் மிகப் பெயர்பெற்ற "தாமஸ் எடிஸன்" கூட இவற்றை வைத்துக்கொண்டு சில பரிசோதனைகள்செய்திருக்கிறார்.

இந்த "ராண்ட்ஜன் ரே"யினால் மனிதர்களுக்குப் பலவித பிரயோஜனம் இருக்கின்றது. போர்க்களத்தில் துப்பாக்கிக்குண்டுகள் பட்டுக் கஷ்டப்படும்போது குண்டு எங்கேயிருக்கிறது என்று வைத்தியர்களுக்குக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். முற்காலத்தில், புஜத்தில் குண்டுபட்டால் அவ்விடத்தை முழுவதும் அருத்துப் பார்த்தால்தான் தெரியும். இந்த "ராண்ட்ஜன் ரே" வைத்து புகைப்படம் எடுத்தால், அந்தக் குண்டு எங்கேயிருக்கிறது என்பது வெகு சீக்கிரமாய்த் தெரிவதனால், வைத்தியர் அவ்விடத்தில் மாத்திரம் "ஆபரேஷன்" செய்து, குண்டையெடுத்து விலக்கிவிடுவார். புகைப்படம் எடுக்கும்போது, அப்படியே கூடக் காயப்பட்ட மனிதன் படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டே யிருக்கலாம். துணியின் வழியாய் இவ்வபூர்வ வெளிச்சம் செல்லுவதால், காயம்பட்ட மனிதனைக் கொஞ்சங்கூடக் கஷ்டப்படுத்தாமல், காயம்பட்ட இடத்தை மாத்திரம் புகைப்படம் எடுத்து அங்கேமாத்திரம் இலேசாய் ஆபரேஷன் செய்து அவனைச் சீக்கிரத்தில் சொஸ்தப்படுத்திவிடலாம்.

இதற்கு உதாரணங்கள் பலவுள. இங்கிலாந்தில் பந்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது பத்தொன்பது வயதுள்ள ஒரு சிறுவனுக்குக் கால் விரலில், கடைசி விரல் காயமடைந்தது. இந்த விரலை மடக்கவும் முடியவில்லை, நிமிர்த்தவும் முடியவில்லை. வலியோ அசாத்தியமாயிருந்தது. சில வைத்தியர்கள் வந்துபார்த்து, "இந்த விரலை வெட்டித்தான் விடவேண்டும்; வேறு வழியில்லை" என்றார். ஆனாலும், அதில் ஒருவர் "ராண்ட்ஜன் ரே"யை வைத்து புகைப்படம் எடுத்ததில், எலும்பின் ஒரு பாகம் தவறி, மற்றோரிடத்துக்கு வந்திருந்ததைத் தெரிந்துகொண்டார். உடனே அதற்கு வேண்டிய சிகித்ஸைசெய்து அந்த விரலை வெட்டிடாமல் சௌக்கியப்படுத்திவிட்டார்.

ஆகையால் இப்பொழுது யுத்தத்தில் வெகு ஸகஜமாக "ராண்ட்ஜன் ரே" யந்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள்.

தவிரவும், வேறு விதமாயுண்டாகும் அபாயத்தைத் தீர்ப்பதற்கும் "ராண்ட்ஜன் ரே" நல்ல உதவியாயிருக்கிறது. ஒரு சமயத்தில் "கால்ஜோடு என்னைக் கடித்து விட்டது" என்று ஒருவர் வைத்தியரிடம் சொன்னார்.

"அபரிமிதமான வலி யிருக்கிறது. என்ன செய்வேன் !" என்று புலம்பினுர். உடனே வைத்தியர் "ராண்ட்ஜன் ரே" யால் புகைப்படம் எடுத்து அவர் போட்டுக்கொண்டிருந்த ஜோடு, காலுக்குப் போதாததால் கால் எலும்பு வளைந்துபோன விஷயத்தை அவருக்கு எடுத்துச்சொல்லி, வேண்டியபடி உதவினுர்.

இதேமாதிரி, ஆஸ்டிரியாவில், ஒருவருக்குக் கால் கட்டைவிரல் எவ்வளவு பெரிதாயிருக்க வேண்டுமோ அதைப் பார்க்கிலும் இரண்டு மடங்கு பெரிதாய் இருந்தது. ஏனென்ருல், சாதாரணமாய் ஒரு எலும்பு இருக்குமிடத்தில் இரண்டு எலும்புகள் இருந்தன. ஆகையால் ஒரு எலும்பை எடுக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று. எந்த எலும்பை எடுக்கிறதென்று மாத்திரம் நன்ருய்த் தெரியவில்லை. "ராண்ட்ஜன் ரே" வைத்து புகைப்படம் எடுத்துப் பார்த்து, எது சாதாரணமா யிருக்க வேண்டியது, எது தவறி வந்துவிட்டது என்பதை ஆராய்ந்து, அதைக் களைந்து விட்டார்கள்.

இதுவிஷயத்தில் அபூர்வமான பரிசோதனை பிலடேல்பியாவில் (Philadelphia) நடந்தது. ஈஜிப்ட் தேசத்தைப் பார்க்கவந்த யாத்திரைக்காரர்களில் ஒருத்தி அங்கே வைத்திருக்கும் "மம்மி"*யின் கையொன்றை வாங்கிவந்தாள். வந்தபிறகு யாரோ சிலர், "இதுமம்மியின் கையல்ல. யாரோ உன்னை ஏமாற்றிவிட்டுக் கருப்பு மண்ணையும், சில வாஸனைப் பொடியையும் சேர்த்து உன் கையில் கொடுத்துவிட்டார்கள். நீயும் அதை நம்பிவந்துவிட்டாய்" என்று ஏசினுர். இவளுக்கு இவ்வார்த்தை சகிக்கவில்லை. உடனே "ராண்ட்ஜன் ரே" யால் புகைப்படம் எடுத்ததில், கையின் எலும்புகள் நன்ருய்த் தெரிந்தன. இவளைப் பரிகாசம் செய்தவரே பரிகாசம் செய்யப்பட்டார். எல்லோர்க்கும் இந்த "X-ரே"யில், நம்பிக்கை அதிகரித்தது.

இன்னும் அபூர்வ விஷயம் ஒன்று இதைப் பற்றி இருக்கிறது. அது என்னவென்ருல், இதனுல் ரத்னங்களின் விலையை நன்கு மதிக்கலாம் என்கிருர்கள். நிர்மலமான கல்களாயிருந்தால், "ராண்ட்ஜன் ரே" யிற் எடுத்த புகைப்படத்தில் நிழல் தெரியுமேயொழிய, கருப்பாய் அவை காணமாட்டா. கற்களில் ஏதாவது குற்றம் இருந்தால், ஒரே கருப்பாய் புகைப்படம் இருக்கும் என்பதாம். இன்னும் சுமார் பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களுக்குள்ளாக, ரத்னப் பரீக்ஷைக்கு "ராணட்ஜன் ரே" இன்றியமையாததாய்விடும் என்று தோன்றுகிறது.

இதையும் தவிர, வைத்திய விஷயத்தில் இதனுல் நமக்கு இன்னும்பலவித நன்மைகளுண்டு எனப் பேர்போன வைத்தியர்கள் அநேகர் சொல்லுகிருர்கள். இதைக் கண்டுபிடித்த இருபது வருஷத்துக் குள்ளாகவே இதன் உபயோகம் இவ்வளவுதூரம் நமக்குத் தெரிந்திருப்பதால், இன்னுமொரு இருபது வருஷத்தில் இதன் உபயோகம் முழுவதும் நமக்கு நன்கு தெரியவரும்.

* ஈஜிப்டில் 3000 வருஷங்களுக்குமுன் ஆண்ட அரசர்களினுடம்பை அவர்கள் செத்துப்போன பிறகு ஒருவிதத் தைலத்தில் அமர்த்தி, சில மஸ்லினைச் சுற்றி வைத்திருக்கிருர்கள். அப்படி வைத்திருப்பதால் உடம்பு நாற்றமில்லாமல் அப்படியே இருக்கிறது இந்த மாதிரி அரசர்களுடலை வைத்திருப்பதற்கு 'மம்மி' (Mummy) என்று பெயர். யாத்திரைக்காரர்கள் மம்மியின் ஏதாவது ஒரு அவயவத்தை வாங்கிக்கொண்டுபோய், அதை அதிசயமாகத் தம் ஊர் ஜனங்களுக்குக் காட்டுவது வழக்கம்.

ஐரோப்பிய = = = = மஹா யுத்தம்

சென்ற சில வருஷங்களாகக் கோரமாய் நடைபெற்றுவரும் ஐரோப்பிய மஹா யுத்தத்திற்கு ஏற்பட்ட காரணங்கள், ஐரோப்பிய தேச சரித்திர ஸம்பந்தமான பல விஷயங்கள், இந்த யுத்தத்தில் ஸம்பந்தப்பட்ட மன்னர்கள், ஸேனுதிபதிகள், பயங்கரமான யுத்தாயுதங்கள் முதலியவைகளின் விவரங்கள், தெளிவாயும் கதைப்போக்காயும் ஸாமான்ய ஜனங்கள்கூட எளிதில் படித்தறிந்துகொள்ளும்படி எழுதப் பெற்றிருக்கிறது.

256-பக்கங்கள் : : 58-ஆப்டோன் படங்கள் கண்ணைக் கவரும்விதம் அச்சிடப்பெற்றது.

மிகவும் சிறந்த பதிப்பு விலை ரூ. 1—4

போதினிச் சந்தாதார்க்கு ,, ,, : 0-15

மானேஜர், விவேக போதினி,
மயிலாப்பூர், சென்னை

விஜயநகரப் பாழ்கள்

THE RUINS OF VIJAYANAGAR

இந்திய தேச சரித்திரத்தின் மத்திய காலத்தில், தென்னிந்தியா முழுவதும் முகம்மதியர்களுடைய ஆளுகையின்கீழ் வராதபடி சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டளவும் பாதுகாத்த பெருமை ஹிந்து ராஜ்யமாகிய விஜய நகரத்தினுடையதாம். இவ்விராஜ்யம் தலையெடுக்கு முன்னால், தென்னிந்தியாவில் சோழர்களும் பாண்டியர்களும் ஹொய்சளர்களும் அரசு செலுத்திவந்தனர். கி. பி. 1336-ல், ஓரங்கல், துவாரஸமுத்திரம், ஆனைகொண்டி என்னும் மூன்று ராஜ்யங்கள் ஒன்றுகூடி விஜய நகர ஸாம்ராஜ்யமாயின. புகழிலும் பலத்திலும் வெகு சீக்கிரத்தில் மேலோங்கிய இந்த ஸாம்ராஜ்யம், அண்டையில் பிரபலமாகிக் கொண்டிருந்த முகம்மதிய ராஜ்யத்துக்கு ஒரு பெரிய அணைகல்லாக விருந்தது. தென்னிந்தியாவை அப்படியே வாயில்போட்டுக் கொள்ளும் போலிருந்த முகம்மதிய ராஜ்யத்துக்கு இடந்தராமல் எதிர்த்து நின்றதே, விஜயநகர ஸார்வபௌமத்தின் சரித்திரம் எனலாம்.

துங்கபத்ரா நதியின் வட பக்கத்தில் ஆனைகொண்டிக் கோட்டையில் அரசு செலுத்திய மன்னன்கீழ் வேலைபார்த்த ஹரிஹரன், புக்கன் என்னும் சகோதரர்கள் இருவரால் இவ் விஜயநகர ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. அம்மன்னன் இறந்த பிறகு, அதிகாரம் செலுத்திய பிரதிநிதி யொருவனுக்கு நிர்வாக சக்தியில்லாதபடியால், ஹரிஹரன் ராஜ்யாதிகாரத்தை வகிக்க நியமனம் பெற்றான். துங்கபத்ராவின் தென் கரையில் கோட்டை கட்டுவதற்குச் சவுகரியமான இடவசதியுள்ளதை ஹரிஹரன் தெரிந்து, அவ்விடத்தில் பகைவர்களால் நெருங்க முடியாத கோட்டை கொத்தளங்களை எழுப்பினான். நகரம் அதி சீக்கிரத்தில் விருத்தியடைந்தது. மற்றைய தேச அரசர்கள் ஹரிஹரனுடைய துணையை வேண்டியும், அவனுக்குத் துணைசெய்தும் வந்தனர். வியாபாரம் வலுத்தது. ராஜ்யம் விசாலப்பட்டபடியால், ஆங்காங்குள்ள மாகாணங்களுக்குப் பிரதிநிதிகளை அனுப்பவேண்டியது அவசியமாயிற்று. மதுரை, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, ஸ்ரீரங்கபட்டணம், பெனுகொண்டை முதலிய இடங்களில் விஜயநகரச் சக்கரவர்த்தியின் பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

ராஜ்யத்தின் தலைநகரான விஜயநகரத்தின் பெருமையையும் செல்வத்தையும்பற்றி, அக்காலத்தில் மேற்றிசை யாத்திரிகர்களாக வந்த பேய்ஸ், நூனிஸ், அப்துர் ரஜாக் முதலியோர் எழுதிவைத்திருக்கின்றனர். "இந்நகரத்துக்கு இணையான நகரம் ஒன்றை இவ்வுலகில் வேறெவ்விடத்திலும் நான் கண்டதில்லை" என்று அப்துர் ரஜாக் கூறுகிறார். வீதிகள் விசாலமாக விருந்தன. மாடமாளிகைகள் வரிசை வரிசையாயும் அழகாயும் அமைக்கப்பட்டன. ஜலம் வருவதற்குக் குழாய்களும், ஜலம் தேங்குவதற்குத் தடாகங்களும், ஆங்காங்கு நிழல்தரும் சோலைகளும் வெகுவாக விருந்தன. ஜன சங்கியை எண்ணிலடங்காததாக விருந்தது. உணவுப் பொருள்கள் ஏராளமாகச் சேகரம் செய்யப்பட்டிருந்தன. ராஜபோகத்துக்கு அளவேயில்லை. அவனுடைய செல்வத்தையும், புகழையும், செல்வாக்கையும் நோக்குமிடத்து அவன் இந்திரபோகம் படைத்தவனைப்போல விருந்தான் என்னலாம்.

விஜயநகரம் ஏற்படுவதற்குமுன்னால், அதே யிடத்தில் ராமாயணத்தில் சிறப்பிக்கப்பட்ட கிஷ்கிந்தை என்ற நகரம் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. வாலி சுக்ரீவர் சண்டையும், சுக்ரீவன் பம்பாதீரத்துள்ள மலையில் மதங்கரிஷியின் ஆச்ரமத்தில் சரணமடைந்த கதையும் நமக்கு ராமாயண மூலமாகத் தெரியும். ராவணனால் கொண்டுபோகப்பட்டபோது, ஜானகி கீழே எறிந்த நகைகளைச்சுக்ரீவன் எடுத்து ஒளித்து வைத்திருந்த குகையை இன்னும் காணலாம். அவ்விடத்தில் உள்ள கற்பாறைகளெல்லாம் சமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதற்கு அணைபோடவேண்டி வானரர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கற்களில் மிகுந்துபோனவையென்பது கர்ணபரம்பரைச் செய்தி.

கிறிஸ்தவாப்தம் 1565-ல் தலைக்கோட்டைச் சண்டையில் விஜயநகர ராஜ்யம் சின்னாபின்னமடைந்தது. ராமராஜர் சண்டையில் உயிரிழந்தார். கணக்கில்லாத போர்வீரர்கள் மாண்டனர். தப்பிப்பிழைத்த திருமலைராஜர் ஏராளமான பணக்குவியலை யெடுத்துக்கொண்டு, பட்

டணத்தைவிட்டுப் போயினர். மற்றும் நாளில் துருக்கர் சேனே, நகருக்குள் நுழைந்தது. அன்று தொடங்கி ஐந்து மாதங்களுக்குள் அந்த நகரம் இருந்த விடம் தெரியாதபடி பாழாக்கப்பட்டது. துருக்கர்கள் செய்த அட்டூழியத்தைச் சொல்லவே முடியாதென்று ஸூவேல் ஆசிரியர் துக்கித்து எழுதியிருக்கிருர். மகோன்னத ஸ்திதியிலிருந்து இவ்வளவு கேவலமான ஸ்திதிக்கு இந்த நகரம் வந்தது காலத்தின் கொடுமையன்றி வேறில்லே.

உயிருடனிருக்கும்போது அந்நகரத்துக்கு எவ்வளவு காம்பீர்யம் இருந்திருக்குமோ, அவ்வளவு காம்பீர்யம் இப்போதிருக்கும் பாழ்களிலும் தோன்றுகின்றது. பெரும்பாகத்தில் ஜனசஞ்சாரம் கிடையாது. கிஷ்கிந்தாவின் பூர்வவாசிகளின் சந்ததியாரோ என்று நினைக்கும்படியான பெரும் பெரும் வானரங்கள் அங்கு யதேச்சையாய்த் திரிகின்றன. இரவில் காட்டுமிருகங்களின் சப்தத்தைத்தவிர வேறென்றும் கேட்பதில்லே. உயர்ந்த இடமொன்றில் நின்றுகொண்டு நோக்கும்போது, வெகு தூரம் பரவிக்கிடக்கும் இப்பாழ்கள், மனத்தில் அடங்காத துக்கத்தைக் கிளப்புகின்றன. பார்ப்போரைப் பரிதபிக்கச் செய்யும் அப்பாழ்களே முற்றிலும் விவரிப்பதற்கு இப்பத்திரிகை இடந்தராது. ஆகவே முக்கியமான வற்றைமட்டும் கூறுவோம்:—

நகரம் ஒன்பது மைல் விஸ்தீரணமுள்ளதென்றும், அதைச் சுற்றி ஏழு மதில்கள் இருந்தனவென்றும் தெரிகின்றது. அம்மதில்களில் இருந்த கோபுர வாயில்களில், இரண்டு இன்னும் காணப்படுகின்றன.

பாழ்களில் முக்கியமானவையென்று கருதப்படுவனவற்றில் "அரண்மனே" தான் பிரதானமானது. ஆனல் அரண்மனே கட்டப்பட்டிருந்த மாதிரியாவது, இப்போதிருக்கும் கட்டிடங்கள் எந்தக் காரியங்களுக்கு உபயோகப்பட்டன வென்பதாவது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லே. கட்டிடங்கள் இருந்ததாக ஊகிக்கப்படும் பெரும் பாகத்தில் இடிந்த பாழ்கள்தாம் உள்ளன.

ராணி தடாகம் என்பது, அந்தப்புர ஸ்திரீகள் ஸ்நாநம் செய்வதற்கென்று ஏற்பட்ட ஒரு கட்டிடம். அது நாற்கோண வடிவமாயுள்ளது. நடுவில் 50 அடி அகல நீளமும் 9 அடி ஆழமுமுள்ள சிறு தடாக மிருக்கிறது. (இப்போது ஜலம் இல்லே.) தடாகத்தைச் சுற்றி நாலா பக்கத்திலும் மேன்முகடு போடப்பட்ட மேடையுள்ளது. மேன் முகட்டில் சுண்ணும்புச் சாந்தினல் செய்யப்பட்ட அழகிய சித்திர வேலைப்பாடுகள் உள்ளன. இத்தடாகத்துக்குத் துங்கபத்ராவிலிருந்து கற்குழாய்கள் மூலமாக ஜலம் வந்ததாம். அந்தப்புரத்துக்கும் இந்தத் தடாகத்துக்கும் தூரமாகையால், இது தினந்தோறும் ராணிகளால் உபயோகப்படுத்தப்பட்டதோ என்பது நிச்சயமாகவில்லே. இத்தடாகம் இன்றும் நல்ல நிலைமையிலிருக்கிறது.

"தசரா அல்லது மகா நவமி மேடை" என்பது 31 அடி உயரமுள்ள கல்மேடையாம். கீழே நடக்கும் நவராத்திரி உற்சவங்களே இம்மேடையின்மேலிருந்து சக்கரவர்த்தி காண்பது காரணமாக இதற்கு இப்பெயர் வந்தது. கிருஷ்ண தேவராயர், ஒரிஸ்ஸா நாட்டை ஜெயித்து வந்ததற்கு அறிகுறியாக இது 1513-ல் கட்டப்பட்டதாம். இம்மேடையின் மேல், விதானம் போடுவதற் கென்றிருந்த அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. பக்கங்களின் அடியில் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட சித்திரங்கள் அழகாயுள்ளன. இம்மேடையைப் பற்றி பேய்ஸ் யாத்திரிகர் வெகு சிறப்பாய்க் கூறியிருக்கிருர்.

ஹஜாரா ராமஸ்வாமி கோயில் பார்க்கத்தகுந்தது. இதுவும் கிருஷ்ணதேவ ராயரால் 1513-ல் கட்டப்பட்டது. உள் கோவிலின் வெளிப்புறத்தின் சுவற்றில் ராமாயணத்தில் நடந்த கதைகளேச் செதுக்கியிருக்கிருர்கள். இச்சிலாசிற்பம் வெகு அழகாயுள்ளது. இதற்கு 'ஹஜாரா' என்ற பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் நிச்சயமாகத் தெரியவில்லே. அரண்மனேயின் "ஆஜார" த்தில் இருந்த காரணமோ, அல்லது ஸ்ரீராமனின் ஆயிரம் சித்திரங்களேச் செதுக்கிய காரணமோ தெரியவில்லே. இக்கோயிலின் அர்த்த மண்டபத்தில் கறுப்புக் கல்லில் செதுக்கப்பட்டுச் சித்திரிக்கப்பட்ட நான்கு அழகிய தூண்கள் உள்ளன.

விட்டலஸ்வாமி கோயில் துருக்கர்களுடைய விஷமம் இங்கோவிலில்தான் வெகுவாகக் காண்கிறது. பண்டரிபுரத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் விட்டல ஸ்வாமியைப் பிரதிஷ்டை செய்வதற்காக இக்கோயில் கட்டப்

பட்டது. ஆனால் உத்தேசம் நிறைவேற வில்லை. சிற்ப சித்திரத்தில் எவ்வளவு தேர்ச்சியடையலாமோ அவ்வளவும் இங்கு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கிருஷ்ணதேவராயரால் ஆரம்பமாகி, அச்சுதராயர், சதாசிவராயரால் வேலை தொடரப்பட்ட இக்கோயில் பூர்த்தியாகாததற்குக் காரணம் தலைக்கோட்டைச் சண்டையாக விருக்கலாம். தெக்ஷிணத்தில் காணப்படும் கோயிலைப்போல இதன் அமைப்பு உள்ளது. என்றாலும், முழுதாக ஓரு கல்லுக்கூட அகப்படாது. துருக்கர்கள் வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு கல்லாக உடைத்துவிட்ட இடத்தில் முழு உருவத்துடன் கூடிய கல்லொன்று எப்படிக் காணப்படும்?

இக்கோயிலுக்குள் ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்ட தேர் ஒன்றிருக்கிறது. அதன் உருவைகளைத் திருப்பலாம். அத்தேரின் அடிவாரத்தில், ஸ்திரீகள் கிளிகளின்மீது ஏறியிருக்கும் வண்ணமும், கிளிகள் ரதங்களை இழுத்துச் செல்லும் வண்ணமுமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மகாமண்டபத்தின் தரை வெகு சாதுர்யமாகச் சிற்பவேலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மீது ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்ட தூண்கள் நிற்கின்றன. கல்யாண மண்டபத்தின் அழகு சொல்லமுடியாதது. புதையல் கிடைக்குமென்ற எண்ணத்துடன் தரைகள் ஆங்காங்கு பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோபுரவாயிலில் இருபக்கத்திலும் நிற்கும் கல்யானைகளின் துதிக்கைகளைத் துருக்கர்கள் உடைத்திருக்கின்றனர்!

இவ்வளவு காம்பீர்யம் பொருந்திய விடத்தில் இப்போது பூஜை நடந்துவரும் கோயில் ஒன்றுதான். அது பம்பாபதீசுவரருக்கு உரித்தானது. கோயில் இருபாகமா யமைந்துள்ளது. மத்தியில் குறுக்குச் சுவர் ஒன்றிருக்கிறது. பிரதானஸ்தலம் மேற்குப்பாகத்தில் உள்ளது. அதன் வடக்கிலும் தெற்கிலும் மனமுகம், லோகபாவனம் என்ற இருதடாகங்கள் உள்ளன. 'துங்கபத்ரா நதியிலிருந்து கோயிலுக்குள் ஒரு கால்வாய் வழியாக எப்போதும் ஜலம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இக்கோயிலில், விருபாக்ஷர் அல்லது பம்பாபதி, பார்வதி, புவனேசுவரி, சண்டிகேசுவரர், வேங்கடரமணர், குலகுஞ்சி மாதவஸ்வாமி, குமாரஸ்வாமி, ஸரஸ்வதி, பாதாளேச்வரர், வித்யாரண்யர், சிங்கரிபட்டர் ஆகியவர்க்குத் தனித் தனி கோயில்களில் பூஜை நடக்கின்றது.

இதன் சமீபத்தில் ஜெயினக்கோயில்கள் சிலவும் பௌத்தக் குகையொன்றும் உள்ளன. கோயில்களும் குகையும் சூனியமாக விருக்கின்றன. கோயில்கள், தேன் கூண்டைப்போல வெளியமைப்பைப்பெற்ற கோபுரங்களுடன் விளங்குவது அழகாகவுள்ளது. இவைகள் நல்ல நிலைமையிலிருக்கின்றன.

பாழ்களின் ஓரிடத்தில் 42 அடி நீளமும், 3 அடி அகலமும் 72 அடி உயரமுமான ஓர் கல் தொட்டி கிடக்கிறது. அது அரண்மனை மடைப்பள்ளியில் இருந்ததென்றும், தினந்தோறும், அரண்மனை உபயோகத்துக்காக அது நிறையப் பால் இருந்ததென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

அந்தப்புரம் என்று கருதப்படும் கட்டிடத்தைச் சுற்றி உயர்ந்த சுவர்களிருந்தன வென்பதற்கு அவைகளின் சின்னங்கள் சாட்சியாம். சுவர்கள் சேரும் மூலைகளில் காவற்காரர் மண்டபமும், நகரா (மேளம்) மண்டபமுமிருக்கின்றன. அந்தப்புரக் கட்டிடம் இருந்த சுவடு மாத்திரமே தெரிகின்றது. வாசற்படியிலோ அதற்குச் சமீபத்திலோ செதுக்கி நிருத்தப்பட்டிருந்த இரண்டு கல்யானைகளின் துதிக்கைகள் சின்னபின்னமாக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன.

மந்திர மஹால் என்பது எண்கோண வடிவமான ஓர் அழகிய கட்டிடம். இதற்கு மேன்மாடியுண்டு. படிக்கட்டின் வழியாகப் போகலாம். இதற்குத் தாமரை மஹால் என்றும் பேருண்டு. தாமரைப்பூ வடிவமாக அமைந்திருப்பது இப்பெயர்வரக் காரணமாம். சக்கரவர்த்தி, தமது மந்திரிகளோடு கூடி இங்குதான் ராஜ்ய விஷயங்களைப்பற்றி ஆலோசனை செய்வதென்றும், அக்காரணம்பற்றி இதற்கு மந்திர மஹால் என்ற பேர் வந்ததென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது இன்னும் நல்ல ஸ்திதியிலிருக்கிறது.

யானைமண்டபம் இதுவும் இன்னும் நல்ல நிலைமையிலிருக்கிறது. விஜய நகரச் சக்கரவர்த்திகளுக்கு யானைப்படை விசேஷமாக உண்டென்பதைக் கவனிக்கும்போதே இவ்யானை மண்டபம், பிரதானமான பதினொரு யானைகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பட்ட இடமென

ஊகிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அறையும் வெகு உயரமாயும் நல்ல காற்றுப் போக்குள்ளதாயும் இருக்கிறது. மத்தியில் உள்ள அறைக்குமேலே ஒரு சிறு கோபுரம் உள்ளது. இவ்வறையில் அரசருடைய பட்டத்து யானை கட்டப்பட்டது போலும்! இதையொட்டி சங்கீத மஹால் உள்ளது. திறந்த வெளியைச் சுற்றிப் போடப்பட்ட மேடையும், அதற்கு முன்பக்கத்தில் பதினொரு வளைவு மண்டபங்களாலான ஒரு திண்ணையும் இதன் விசேஷணமாம். நடுவிலுள்ள வளைவு மண்டபம்தான் உள்ளே போவதற்கான வாசலாக இருக்கிறது.

கிருஷ்ணஸ்வாமி கோயில் பூஜையில்லாமல் பாழ்பட்டது. இந்தக் கட்டிடத்தில் பெரும் பெரும் கற்கள் உபயோகப்பட்டுள்ளன. 30 அடி நீளமும், 4 அடி கனமுமுள்ள கற்கள் சுவர்களின் மேற்பாகத்தில் காணப்படுகின்றன. உள்ளிருக்கும் நாற்கோண வடிவமான பிராகாரத்தைச்சுற்றி வேறொரு பெரிய பிராகாரம் உள்ளது. இதற்கு நான்கு கோபுர வாயில்கள் இருக்கின்றன. கோயில் பெரிதாயினும் வேலைப்பாடு அவ்வளவு சிறந்ததல்ல.

கிருஷ்ணன் கோயிலுக்குச் சற்று தென் மேற்கில் ஒரு சிறிய கட்டிடத்தில், ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்ட லக்ஷ்மீ நரஸிம்ம விக்ரகம் இருக்கிறது. தலைக்குமேலே நாகம் படம் விரித்துக்கொண்டுள்ளது. வீற்றிருக்கும் திருக்கோலம்; என்றாலும் உயரம் 35 அடி உள்ளது. துருக்கர் சேனை, இச்சிலையின் மூக்கையும் ஒரு கையையும் உடைத்துவிட்டது. அங்கை மட்டும் இரண்டடி கனமுள்ளது. பார்க்கப்பயங்கரமாகவிருக்கும் இச்சிலா விக்ரகத்தைச் செதுக்கியவன் ஒரு பிராம்மணனென்றும், அதன் பூஜைக்காகச் சில நிலம் மான்யமாக விடப்பட்டதென்றும் 1529-ல் வெட்டியதாகப் பொருள்படுகிற கிருஷ்ண தேவ ராயருடைய சிலாசாதனம் தெரிவிக்கின்றது. இதன் அண்டையில் 9 அடி உயரமுள்ள லிங்கமொன்று பிரத்தியேகமான கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. கொஞ்ச தூரத்தில் இரண்டு கணேச விக்ரகங்கள் உள்ளன. ஒன்று 20 அடி உயரமும், மற்றது கொஞ்சம் சிறியதாயும் உள்ளன.

சுக்ரீவன் ஒளிந்துகொண்ட மதங்கமலையினின்றும் பார்த்தால் வெகுதூரம் வரையில் பரவிக்கிடக்கும் இப்பாழ்களை நன்றாகக் காணலாம். இம்மலையின் அடிவாரத்தில் அச்சுதராயஸ்வாமி கோயிலொன்று பெரியதாகவுள்ளது. வடக்குக் கோபுரம் முழுவதும் தேவதாஸிகள் வாழ்ந்த தெருவை நோக்கி நிற்கின்றது. தெருவின் இருபக்கத்திலும் இடிந்துபோன கல்வீடுகள் காண்கின்றன. இக்கோயிலிலிருந்து, துங்கபத்ராவின் கரையோரமாகச் சென்றால் ஸீதா குண்டமும், குகையும் தோன்றும். பக்கத்தில், தரையில் வஸ்திரத்தின் கறைகள்போன்ற அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை ஜானகியின் புடவை விழுந்ததனால் உண்டானவையென்படுகின்றன.

சற்று தூரத்தில் ஒரு கற்பாறையின்மீது மால்யவந்த ரகுநாதஸ்வாமி கோயில் உள்ளது. இங்கு பூஜை, பைராகிகளால் நடைபெறும். துலாபாரம் செய்வதற்கென்று நட்ட கற்றூண்களும், கொஞ்ச தூரத்திலுள்ள பீமசேன விக்ரஹமும், ரஸ்தாவில் உள்ள பட்டாபிராமஸ்வாமி கோயிலும் பார்க்கத் தகுந்தவையாம்.

விஜயநகரப் பாழ்களைப் பார்க்கப்போகிறவர்கள், துங்கபத்திராவைத் தாண்டி, இப்போது நைஜாமுக்குக் கப்பங்கட்டும் ஆனைகொண்டி சமஸ்தானத்திலுள்ள பம்பாஸரஸையும் பார்க்க வேண்டும். பார்க்கப் பார்க்க வெகு மனோகரமாய் விளங்கும் அச்சிறு தடாகத்தின் மேல்கரையில் உள்ள மஹாலக்ஷ்மி கோயிலில் இருக்கும் பைராகிகள், அதில் ஸ்நானம்பண்ணவேணு மென்பார்கள். நாங்கள் அவ்வார்த்தையைக் கேட்கவில்லை. திரும்புகாலையில், கொஞ்சமேனும் மப்புமந்தாரமில்லாத ஆகாசத்தில் ஒரு க்ஷணத்தில் மேகங்கள் கூடி, சுமார் ஒரு ஜாமப்போது கடுமழை பெய்து, ஒளிந்துகொள்ள இடமில்லாமல் தவித்த எங்களை முற்றிலும் நனைத்துவிட்டது. பம்பாஸரஸுக்கு நாங்கள் செய்த அபராதத்தின் தண்டனை அதுபோலும்!

சுதேசமித்திரன்.—* * நன்கு நடத்தப்படும் மாதாந்தத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளுள் இதை முக்கியமாக எடுத்துச் சொல்லலாமென்பதற்கு, இதற்குக் கிடைத்திருக்கும்மதிப்புரைகளே தக்க ஆதாரமாகும்.

வான சாஸ்திரம்

LESSONS IN ASTRONOMY

சுக்ரன் அல்லது வெள்ளி

சில காலங்களில் காலையில் சூர்ய உதயத்திற்கு முன் கிழக்கிலும், சில காலங்களில் சூர்ய அஸ்த மனத்திற்குப்பின் மேற்கிலும், மிகப்பிரகாசத்துடன் காணப்படும் பெரிய நட்சத்திரம்போன்ற சுக்ரனை எல்லோரும் அறிவோம். இது புதனைப்போல் சூர்யனுக்கு அவ்வளவு சமீபத்திலில்லை. ஆகையால் புதனைப் போல் சூர்யப்பிரகாசத்தில் காலையில் சீக்கிரம் மறையாமலும், மாலையில் சூர்யனுடன் சீக்கிரம் அஸ்தமிக்காமலும் சூர்ய உதயத்திற்கு 2, 3-மணி நேரத்திற்கு முன்னும், சூர்ய அஸ்தமனத்திற்கு 2, 3-மணி நேரத்திற்குப் பின்னும் இது நன்ருய்க் காணப்படும். ஆகையால் புதனைப் பார்ப்பதைக் காட்டிலும் இதைப் பார்ப்பது சுலபம்.

சூர்யனிடத்திலிருந்து 670-லட்சம் மைல் தூரத்திலிருந்து இது சூர்யனைச் சுற்றிவருகிறது. அளவில் இது, பூமிக்கு ஏறக்குறையச் சரியானது. இதன் குறுக்களவு 7,700 மைல். இது சுமார் 224 தினங்களில் சூர்யனை ஒரு தரம் சுற்றிவருகிறது. புதனைப்போலவே இதைப்பற்றியும் நமக்கு விசேஷமாகத் தெரியவில்லை. இதைத் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணுடியால் பார்த்தால், மேகங்களும் காற்று மண்டலமும் இதைச் சூழ்ந்துகொண்டே யிருக்கின்றபடியால், இதன் தரைபாகம் தெளிவாய்த் தெரிகிறதேயில்லை. இது புதனையும், சந்திரனையும் போலல்லாமல், தன்னைத்தானே சுமார் $23\frac{1}{4}$-மணிக்கு ஒரு தரம் சுற்றுகிறதென்று சில வானசாஸ்திரிகள் சொல்லுகிருர்கள். ஆனல் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றும் நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியாது: பூமியைத் தவிர வேறு கிரஹங்கள் ஜீவராசிகள் இருப்பதற்குத் தகுந்தவையானல், சுக்ரன் அவைகளில் கட்டாயம் ஒன்று.

சுக்ரனுக்குக் கலைகளுண்டு. சில சமயங்களில் இளம்பிறை சுக்ரன் பெரிதாகக் காணப்படும். சில சமயங்களில் சிறியதாகக் காணப்படும். இது சூர்யனைச் சுற்றிவரும்போது, பூமிக்கும் சூர்யனுக்கும் இடையிலிருந்தால், நமக்குச் சமீபத்திலிருக்கும். அப்பொழுது அது நம்மிடத்திலிருந்து சுமார் (930—670) 260 லட்சம் மைல் தூரத்திலிருக்கும். ஆனல் நமக்கு எதிர்ப்பக்கத்தி லிருக்கும் போது, அதாவது நமக்கும் சுக்ரனுக்கும் இடையில் சூர்யன் இருக்கும்போது இது (930+670) 1600 லட்சம் மைல் தூரத்திலிருக்கும். முன்னைவிட இப்பொழுது ஆறு மடங்கு தூரத்திலிருக்கு மல்லவா? இப்பொழுது சிறியதாகத்தானே காணப்படும்?

இதற்குப் பின்னல் சூர்யனிடத்திலிருந்து சுமார் 930 லட்சம் மைல் தூரத்தில் நாமிருக்கிருேம். நாமிருக்கும் கிரஹமாகிய பூமியைப் பற்றி முன்னமேயே நாம் பார்த்து விட்டோம். ஆகையால் நமக்கு வெளியே யிருக்கும் கிரஹங்களைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

சேவ்வாய் அல்லது அங்காரகன்

பூமிக்குப் பின்னல் இருப்பது அங்காரகன் அல்லது செவ்வாய். இது நமது கண் பார்வைக்கு நல்ல சிவந்த நிறமாகக் காணப்படுகிறது. ஆனல் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணுடியால் பார்த்தால் இந்த நிறம்போய் வெண்மையாகக் காணப்படுகிறது. சராசரிக்கு இது சூர்யனிடத்திலிருந்து 1415 லட்சம் மைல் தூரத்திலிருக்கிறது. இது சூர்யனைச் சுற்றிவரும் பாதை மிகவும் முட்டை வடிவமாயிருக்கிறது. அதாவது, அப்பாதை சில விடங்களில் சூர்யனுக்குச் சமீபத்திலும், சில விடங்களில் வெகு தூரத்திலுமிருக்கும். ஆகையால் சில சமயங்களில், இக்கிரஹம் 1300 லட்சம் மைல் தூரத்திலும், சில சமயங்களில் 1540 லட்சம் மைல் தூரத்திலும் இருக்கும். இது ஒரு தரம் சூர்யனைச் சுற்றி வர, 1 வருஷம் 10 மாதம் 22 நாள் ஆகின்றன. அதாவது சுமார் 687 நாட்கள் ஆகின்றன. பூமி சூர்யனைச் சுற்றி ஒரு நிமிஷத்திற்கு 114 மைல் தூரம் போகிறது. ஆனல் செவ்வாய் ஒரு நிமிஷத்திற்கு 87 மைல் தூரம்தான் போகிறது. இது தன்னைத் தானே சுற்றுவதாகத் தெரியவருகிறது. இப்படிச் சுற்றிவர $24\frac{1}{2}$ மணி நேரம் பிடிக்கிறது. அதாவது இதன் தினம் நமது தினத்தைவிட அரை மணி அதிகம். நமது பூமியைப்போல் இதுவும் சூர்யனைச் சுற்றி வரும் பாதைக்குக் கொஞ்சம் சாய்ந்திருக்கிறது. ஆகையால் இதற்கும் பருவ காலங்கள் இருக்கவேண்டும்.

இது அளவில் பூமியைவிட மிகச் சிறியது; ஏறக்குறைய பாதிதானிருக்கும். இதன் குறுக்களவு 4,172 மைல். இதன் நிறை, பூமியின் நிறையில் சுமார் பத்தில் ஒரு பாகம் தான். இவைகளைத் தவிர, மற்றைய விஷயங்களில் இது பூமியை ஒத்திருக்கிறது.

இதை ஒரு பெரிய தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியால் பார்த்தால் இதன் தரை பாகமும், மற்றுமுள்ள அடையாளங்களும் காணப்படுகின்றன. இதுவும் பூமியைப்போல் ஏறக்குறைய அதே அளவே சூர்யனைச் சுற்றிவரும் பாதைக்குச் சாய்ந்திருப்பதால், இதன் பருவ காலங்களைக் கணக்கிடுவது சுலபம். இக்காலங்கள் வடபாதி கோளத்திற்கும், தென்பாதி கோளத்திற்கும் வித்தியாசப்படுவதை நாம் பூமியைப்பற்றிக் கவனிக்கும்போது பார்த்தோம். வடபாதிக்குக் கோடை காலமாயிருக்கும்போது, தென்பாதிக்கு மாரிகாலம் அல்லது குளிர்காலமா யிருக்கும். குளிர் காலமா யிருக்கும் செவ்வாயின் பாகத்தைப் பார்த்தால் அதன் துருவத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு அகண்ட வெண்மையான பாகம் காணப்படுகிறது. மறுபடி குளிர்காலம் போகப்போக, இந்த வெண்மையான பாகம் சுற்றளவில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைகிறது. கோடை காலம் வரும்போது, இது மிகச் சிறியதாகிறது. இந்த துருவத்தில், முன் மாரிகாலமாயிருந்த போது, மறு துருவத்தில் கோடை காலமாயிருந்தது. இந்த வெண்மையான பாகம் அந்த துருவத்தில் சிறியதாகக் காணப்பட்டது. இப்பொழுது பெரிதாகக் காணப்படுகிறது.

இந்த வெண்மையான பாகம் என்னவாயிருக்கலாம்? பூமியில் இம்மாதிரி ஏதாவது வெண்மையான பாகம் துருவத்தைச் சுற்றிலும் காணப்படுகிறதா? எல்லாக் காலங்களிலும் பூமியின் இரு துருவங்களுக்குச் சமீபத்தில் குளிர் அதிகம் என்று நமக்குத் தெரியுமல்லவா? ஆகையால் அவ்விடங்களில் எப்பொழுதும் உறைபனி அல்லது பனிக்கட்டி காணப்படும். இது அவ்விடங்களிலுள்ள பூமியின் பாகத்தை மூடிக்கொண்டிருக்கும். தூரத்திலிருந்து பார்த்தால் இந்தப் பரப்பு ஒரே வெண்மையாகக் காணப்படும். குளிர் காலங்களில் வெகு தூரம் வரை காணப்பட்டு, கோடை காலங்களில் பனிக்கட்டி உருக இந்த வெண்மையான பரப்புக் குறைந்து கொஞ்சம் தூரம் வரையிலுமே காணப்படும். அதாவது இந்த வெண்மையான பாகம் குளிர் காலங்களில் பெரியதாகவும், கோடை காலங்களில் சிறியதாகவும் காணப்படும். இது போலவேதான் செவ்வாயிலும் காணப்படுகிறது. ஆகையால் உறைபனி அல்லது பனிக்கட்டி செவ்வாயின் துருவங்களுக்குச் சமீபத்திலுள்ள பாகங்களை மூடிக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.

அநேக வானசாஸ்திரிகள் செவ்வாயை தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடியால் பார்த்து அதன் கோளத்தைப்பற்றின விஷயங்களை அறிந்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் சிலவற்றை நாம் கவனிப்போம். நமது பூமியில் சுமார் முக்கால் பங்கு நீர் பாகமும், கால் பங்கு நிலபாகமுமாயிருக்கிறது. ஆனால் நமது பக்கக் கிரஹமாகிய அங்காரகனில் ஏறக்குறைய முக்கால் பாகம் நிலமும், கால்பாகம் நீருமாகக் காணப்படுகிறது. அதில் பெரிய சமுத்திரங்களாவது கடல்களாவது இருப்பனவாகத் தெரியவில்லை. அதில் பச்சையாகக் காணப்படும் பாகங்கள் ஜலபாக மென்றும், மஞ்சளாகக் காணப்படும் பாகங்கள் நிலபாகமென்றும் பல அநுபவங்களால் ஊகிக்கலாம். அங்கங்கு நிலபாகங்களில் செடிகள், புல் பூண்டு முதலியவையும் வளர்ந்திருக்கின்றன வென்றே சொல்லலாம். அங்கும் கோளத்தைச் சுற்றிலும் வாயுமண்டலம் காணப்படுகிறது. ஆனால் மேகங்களிருப்பனவாகவும், மழை பெய்வதாகவும் தெரியவில்லை. அதில் காணப்படும் மெல்லிய கோடுகளைச் சிலர் கால்வாய்களென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவை இயற்கையிலுண்டான குறுகி நீண்ட ஏரிகளாயிருக்கக்கூடும்.

அதில் ஜீவராசிகளிருக்கின்றனவா? மனிதர்கள் வசிக்கிறார்களா? ஜெந்துக்கள் வாழ்கின்றனவா? ஜலம், காற்று, செடிகள் இம்மூன்று மிருந்தால் ஜீவராசிகள் ஏன் இருக்கக் கூடாது? அங்காரகனில் மனிதர்கள், ஜெந்துக்கள், பூச்சிகள், புழுக்கள் முதலிய ஜீவராசிகள் இருக்கவேண்டுமென்றே தோன்றுகிறது. அல்லாமலும், வசிப்பதற்குப் பூமியைவிட அங்காரகன் நல்ல இடமென்றே சொல்லலாம். அங்கும் இரவும் பகலும் உண்டு. விதவித காலங்களும் உண்டு. மழை, காற்று, புயல்காற்று,

சுழல்காற்று முதலிய தொந்தரவுகளிருப்பன வாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் நாம் சுக மாய் வசிக்கலாம். அங்காரகன், பூமியை விடப் பழமையானது; அதாவது பூமிக்கு முன் உண்டானது. காலம் ஆக ஆக, ஜனங் களுடைய நாகரீகம் அதிகரிப்பதால், அங்கார கனிலுள்ள மனிதர்கள், நம்மைவிட அதிகக் கல்வியுடனும், நாகரீகத்துடனும் இருப்பார் களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இக்காலங்க ளில் வரவரக் கண்டுபிடிக்கப்படும் நூதன யந் திரங்களையும், விமானங்களையும் பார்த்தால், இன்னும் சில வருஷங்களுள் இங்கிருந்து அங் காரகனுக்குப்போக மார்க்கத்தையும், வேண் டிய உபாயங்களையும் அறிந்து அங்கு செல்லு வார்கள் என்று தோன்றுகிறது. ஆனல் அங்கா ரகனிலுள்ள மனிதர்கள், சாஸ்திரப் பயிற்சி யில் நம்மைவிட முந்தியிருக்கவேண்டு மாகை யால், அவர்களே நம்மிடம் முதல்முதல் வரு வார்கள் போலும்! அப்பொழுது நாம் அவர்க ளிடத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளவேண்டியதா கும். அக்காலம் எப்போதுவருமோ! துரதிருஷ் டர்களான நாம் அதுவரை இருப்போமா?

அங்காரகனிலுள்ளவர்களுக்கு நமது பூமி ஒரு பிரகாசமான நட்சத்திரம்போல் காணப் படும். சூர்யோதயத்திற்கு முன்னும், சூர்யா ஸ்தமனத்திற்குப் பின்னும், நமக்குச் சுக்ரன் தெரிவதுபோல் அங்காரகனுக்குப் பூமி காணப் படும்.

பூமிக்குச் சந்திரனிருப்பதுபோல், அங்கார கனுக்கு இரண்டு 'உபக்கிரஹங்கள்' இருக் கின்றன. செவ்வாயிலிருந்து ஒன்று சுமார் 3730மைல் தூரத்திலும், மற்றொன்று சுமார் 12,400மைல் தூரத்திலும் இருக்கிறது. முதல் உபக்கிரஹம் செவ்வாயைச் சுமார் $7\frac{1}{2}$மணி நேரத்திலும், இரண்டாவது $30\frac{1}{4}$மணி நேரத் திலும் சுற்றுகின்றன. நாம், பூமியைச் சந்திரன் சுற்றும் காலத்திலிருந்து மாதங்க ளைக் கணக்கிடுகிறோம். அங்காரகனுக்கு, இரண்டு உபக்கிரஹங்களிருப்பதால் இரண்டு வித மாதங்க ளிருக்கவேண்டும். ஆனல் ஒருநாள் $24\frac{1}{2}$மணி என்று பார்த்தோம். ஆனல் ஒரு மாதம் $7\frac{1}{2}$மணிதானா? இது எப் படியிருக்கக்கூடும்? அதிலுள்ள மனிதர்கள் வேறுவிதமாக மாதங்களைக் கணக்கிடுவார் கள்போலும்!

ஸர் பி. எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயர்

SIR P. S. SIVASWAMI AYYAR, K.C.S.I., C.I.E.

இம்மாதம் 26-தேதி மாலை ஸர் பி. எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயர் இராஜாங்க நிர்வாக ஸபை யின் மெம்பர் ஸ்தானத்திலிருந்து கால அள வையின்படி விலகினர். இவர்தான், முதல் முதல், இச்சென்னையில் இந்த ஸ்தானத்தில் ஐந்து வருஷகால அளவைமுழுதும் விளங்கி னவர். அவரது இராஜாங்க வேலையைப் புகழ் ந்து கனம் கவர்னர் பெண்ட்லண்ட் பிரபு மிகப் பாராட்டி அஸாதாரண கெஜட்டொன்று பிர சுரித்தனர். பொறுமையும் நிர்வாகமுமே ஐய ரவர்களுக்கு என்றும் குணங்களாக விருந்தன வென்று யாவருமறிவர். பிறரைப்போல அவர், பொது ஜன மனதைக் கவரும்படி பேசித், தன் கார்யத்தைச் செய்பவரல்ல; அவர் 'சொல் லாமலே செய்வர் பெரியார்' என்னும் கருத் துக்கிணங்கி நடப்பவரேயாகும்.

படிப்பு விஷயம்

அவர்க்கு இந்தியரது படிப்பு விஷயங்களில் கவனமதிகம். 1891-ம்வருஷம் சென்னை ஸர்வ கலாசங்கத்து அங்கத்தினராகத் தேர்ந்தெடுக் கப்பட்டு, 1904-ம் வருஷம் அச்சங்கத்தினல் சட்ட வியவஹாரச் சபையின் அங்கத்தின ராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இந்திய கலா ஸங்கங்களைப்பற்றிய கமிஷன் முன்பு, அவர் சாக்ஷியங் கொடுத்து, சங்கத்தின் ஆலோசனை ஸபை ஷை கமிஷன் முன் கொடுத்த உத்தரத்திற்கு ஆதாரபூதமாகவும் இருந்தனர். மேலும் ஷை கமிஷனல் ஏற்படுத்தப்பட்ட சீர் திருத்தங்களைச் சென்னை ஸர்வகலாசங்கத்தில் அமுலுக்குக்கொண்டுவரச்செய்ய இவரே முன் னின்றவர். ஐயர் அவர்கள், காலஞ்சென்ற வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் அவர்களுடன் சேர்ந்து; ஸம்ஸ்கிருத பாஷையும் இந்திய பாஷைகளும் மேலோங்கவென்று இந்திய பாஷா பட்டப் பரீக்ஷைகளைச் சங்கத்தினர் ஏற்படுத்தும்படி செய்தனர். தென்னிந்தியப் பாஷையைச் சிறப்பிக்கவேண்டிய வழிகளைக் காண இன்று மவரது எண்ணமாகும். தமதூ ராகிய திருக்காட்டுப்பள்ளியில், லக்ஷரூபாய்க் குமேல் மூலதனமிட்டு, ஹைஸ்கூல்ஒன்றைப் போஜனசாலையுடன் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறர்.

அப்பள்ளியை எவ்விதத்திலும் இணையிலாது விளங்கச்செய்வதே அவரபீஷ்டம்.

சட்ட ஸபையில் வேலை

சங்கத்தின் அங்கத்தினராகச் சட்ட ஸபையிலிருந்தபோது, இச்சென்னை நகரில் கட்டாயப் பாலபோதனையும், பெண்களுக்கென ஓர் ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்தவும், இராஜாங்கத்தால் தொழிற் கல்வி விஷயமாகக் கொடுக்கப்படும் உபகாரச் சம்பளங்களை நன்கு உபயோகப்படுத்துவதைப்பற்றியும், இராஜாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென வற்புறுத்தினர். சென்னை பூமி ஆக்ரம சட்ட விஷயமாக அவர், எடுத்துக்காட்டிய விஷயங்களையெல்லாம் எடுத்தாண்டு கவர்ன்மெண்டார் ஐயரது உதவியை நன்குமதித்தனர். இந்திய ஸிவில் ஸர்வீஸில் முதல்முதல் வரும் உத்தியோகஸ்தரது சட்ட ஞானத்தை விருத்தி செய்யவேண்டுமென்றும், மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்களின் அக்கிரமங்களை ஒழிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்றும், அவர் அடிக்கடி இராஜாங்கத்திற்குக் கவனப்படுத்தியதுண்டு. அவர் சட்ட ஸபையின் பொதுஜன அங்கத்தினரையெல்லாம், தன் வீட்டிற் சேர்த்து மனங்கலந்து, காலத்தை வீணாக்காதிருக்க, இன்ன இன்ன விஷயங்கள் இவ்விவர் பேசவேண்டுமென்று, பொது அங்கத்தினர் செய்யவேண்டிய வேலைகளைப் பங்கிட்டுப் பரிமளிக்க வேலை செய்யச் செய்தனர். இவ்வழி, பொது அங்கத்தினராலும் இராஜாங்கத்தாராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டு வந்தது.

சட்ட விஷயம்

சட்ட ஸபையின் அங்கத்தினராக இருக்கும்போது 1907-ம் வருஷம் அவர் அட்வோகேட் ஜனரலாகக் கவர்ன்மெண்டாரால் நியமிக்கப்பட்டனர். இவ்வேலையில் அவர், நிர்வாஹ மெம்பராகு மளவும் விளங்கினர். இப்பதவியில் விளங்கியபோது அவர், இந்திய பூஸ்திதி ஸம்பந்த சட்டம் என்னும் மசோதா எழுதி அதைச் சட்டமாக்க மிகப் பிரயத்னமெடுத்துக்கொண்டார். அதனால், மிராசுதார்களின் கீழிருக்குங் குடிகளுக்கு அளவற்ற ஸௌகரியம் மேற்பட்டது. இவரே ஸர் ஸுப்பிரஹ்மண்ய ஐயரவர்களுடைய உதவியை முன்னிட்டுத் தர்மச் சொத்துக்கள் வீணாகாது, ஸரியான வழியில் நடைபெற இன்றியமையாது வழிபடவேண்டிய முறைகளை முன்னுக்குக் கொண்டுவந்தவர். இராமேச்வரம் தேவஸ்தானம், பச்சையப்பன் தர்மங்கள், இவற்றிற்கு முறைகள் ஏற்படுத்திச் சீர்திருத்த ஒழுங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டதை யாரறியார்?

நிர்வாஹ ஸபை

1912-ம் ௵ கனம் வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் காலமானதும், சிவஸ்வாமி ஐயர் நிர்வாஹ மெம்பராக ஏற்படுத்தப்பட்டனர். அவர் வந்த காலம் ஸுகமானதன்று. அவ்வழியில் அநேக முட்களிருந்தன. பாலக்காடு முனிஸிபாலிடி வியவஹாரம் அப்பொழுது பெருநெருப்பாகப் பறந்துகொண்டிருந்தது. தமது இயற்கைத் தண்மைக் குணத்தைக்கொண்டு அந்நெருப்பையவியச்செய்து மீண்டும் படராதிருக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளுஞ் செய்தனர்.

சீர்திருத்தங்கள்

சிறந்த கணக்குப் பரிசோதகர்களை உண்டாக்க, தக்க ஞான மூட்ட, வியாபாரக் கலாசாலை ஒன்றேற்படுத்த வேண்டுமென்று ஐயருக்குப் பலநாளாக எண்ணமுண்டு. இவரது அபிப்பிராயத்தை உணர்ந்த நமது கவர்னர் அவ்வெண்ணத்தில் தானும் ஈடுபட, தற்காலம் ஷை சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தும் விஷயமாய் ஒரு கமிட்டி கூடியிருப்பதை யாவரும் உணர்வர். பெண்களுக்குயர்தரப்படிப்பைத் தரும்படி பெண்கள் கலாசாலை ஏற்பட்டதற்கு ஐயரவர்களே மூலாதாரம். பட்டண அமைப்பைப்பற்றிய விஷயங்களைப்பற்றி ஐயரவர்களுக்கும்கவர்னருக்கும் அடிக்கடி ஏற்பட்ட ஸம்பாஷணைகளால், பிரோபெஸர் கேட்டிஸ் என்பவரைத் தருவித்துப் பல திர்ந்த உபந்யாஸங்கள் தர ஏற்பாடுகள் பிறந்தன. ஐயரவர்களுக்குப் பட்டண அமைப்பைப்பற்றிய விஷயம்மிகச்சிறந்ததாகத் தோற்றியதால், 'பட்டண அமைப்பு மசோதா' என்னும் மசோதாவைத் தயாரித்து இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரது அங்கீகாரம் பெற அனுப்பித் திருக்கின்றனர். குடியால் ஏற்படும் தீங்கைக் குறைக்க அவர் எடுத்த முயற்சிக்கு இந்த ராஜதானி முழுதும் அவரிடம் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டதாகும்! விற்பனைக் காலங்களைக் குறைத்தும், குடிப்பவரது வயதை ஏற்றியும், கள்கடைகளின் தொகையையும் இடத்தையும் ஏற்படுத்தத் தக்க கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தியும், கள்ளால் வரும் தீமையைக் குறைக்க அவர்

முயன்றார். லோகல்போர்டுகள், முனிஸிபாலிடிகள் இவற்றை நேரிற்கண்டு பரிசோதித்து, அவ்வவ்விடங்களிலும் ஸுகாதாரத்தைக் கவனிக்க ஏற்பாடின்மையைக் கண்டு, அவ்வாறு ஏற்பாடு பெற, ஐந்து வருஷ விஷயப் பட்டிகள் கவர்ன்மெண்டுக் கனுப்பும்படி உத்தரவு பிறப்பித்தனர். மேலும் இந்தியப் பட்டமாகிய B. S. S என்பதை ஆங்கில ஸுகாதாரப்படிப்புப் பட்டமாகிய D. P. H பட்டத்திற்குச் சமானமாக மதிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் உத்தரவு பிறப்பித்தனர். ஸுகாதாரத்தைக் கவனிக்கும் இன்ஸ்பெக்டர்களை ஒவ்வொரு முனிஸிபாலிடியும் பெற்றிருக்க ஏற்பாடுகளுஞ் செய்தனர். கிணறுகளைக் காப்பாற்றிக் கிராமங்களில் ஜலவசதி ஏற்படுத்த யூனியன்களைக் கட்டாயப் படுத்தியதைப் பொது ஜனங்கள் யாவரும் மிகப் பாராட்டுவர் என்பது திண்ணம்.

இவை முதலாகிய சீர்திருத்தங்களன்றி, ஐயர் அவர்கள் லோகல் போர்ட் அதிகாரத்தை, இராஜாங்க பதவியில் இல்லாதவர்கள் வஹிக்கும்படிச் செய்தனர். இது முனிஸிபல் வியவஹாரத்தை முற்றும் ஜனங்கள் கைகளிலேயே விட முதற்படியாகும். தற்காலம் 29 தாலுக்கா போர்ட்களில் அத்தகைய அதிகாரிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர். கிராமப் பஞ்சாயத்தை நிலைநாட்டச் செய்ததற்கு ஐயரவர்கள் அழியாப் புகழ் பெறுவர். நிற்க, முனிஸிபல் எலெக்ஷன்களில் வோட்டர்களுக்கும் வோட் பெறுபவர்க்கு மிருந்த தாரதம்ய பேதமொழிக்கப்பட்டு ஷை வியவஹாரங்கள் செவ்வனே நடக்க வழியேற்பட்டதற்கு அவரே காரணம். முனிஸிபல் ஸபைகளுக்குத் தமது ஆபீஸ் சம்பள விஷயங்களைச் சில அளவுவரை சீர்திருத்தவும், ஷை சபைகள் ஒரு அளவையுள் தமதுத்தரவின் பேரிலேயே பணச்செலவு செய்யலாமென்றும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இது ஸபைகளுக்கு, அல்ப விஷயங்களுக்கெல்லாம் இராஜாங்க உத்தரவு பெறவேண்டியிருந்த பெருந்தொல்லையை ஒழித்ததாகும்.

இவற்றையெல்லாம் கவனிக்கும்போது சிவஸ்வாமி ஐயரது வேலையின் பெருமை தாமே விளங்கும். அவர் மீண்டும் பொது ஜனங்களுடன் கலந்துழைக்க வந்திருப்பது, பெரும் பாக்கிய மென்பதில் தடையில்லை. அவரது வாழ்க்கையை, இந்தியரது பெருமைக்கும் ஏற்றத்திற்கு முபயோகிக்கக் கடவுள் அவருக்கு ஆயுளும் பலமும் தந்து, அடங்கா ஆவலும் தருவரென விரும்புகிறோம். "செய்ய சிந்தைப் பேருளாளர் தத்தம் செய்கையிற் பிழைத்த துண்டோ?" என்ற கம்பர் வாக்குக்கு அவர் உருவுகமாவரென விரும்புவது தவறாகாது.

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

S. S. L. C. 1911 (*Concluded.*)

I. Write a short essay on (one of) the following:—

(c) Prevention is better than cure.

II. Write a short account of (any two of) the following:—

(d) The Adventures of Ulysses with Cyclops.

I (c) விடுப்பிற் றடுப்பே நலம்

இப்பழமொழியின் பொழிப்புரை விளக்கம்—இதன் பொதுப்பொருள் விளக்கம்—உதாரண கதை—முடிவுரை.

இப்பழமொழிக்கு (ஒரு நோய் வந்து விட்ட பின்னர் அதிலிருந்து மருந்து முதலியவைகளால் நம்மை) விடுவித்துக் கொள்ளுவதைவிட, (முன் ஜாக்ரதையுடனிருந்து அந்த நோயே நம்மை அணுகவொட்டாதபடி) தடுத்துக் கொள்ளுவதே சிறந்தது என்பதுதான் சொல்படியுள்ள பொழிப்புரை. பொதுவாக எல்லோருக்கும் இன்பத்தில்தான் விருப்பம். அது வெளியிலுள்ள இன்பந்தரும் ஐம்புலப் பொருள்கள் நமது ஐம்பொறிகளுடன் வந்து பொருந்துங்கால்தான் இன்பமே ஏற்படும் என்ற எண்ணமிருப்பதால் வெளிவஸ்துக்களை இன்பத்தைக் கருதித் தேடுவதே எல்லோருக்கும் ஓயாத் தொழிலாகிவிட்டது. இந்தப் பொது விருப்பத்தின் ஓர் உருவம், நல்ல சுவையுள்ள உணவுகளை உட்கொள்ளவேண்டும் என்பதே. இதில் மிகுதியாக ஒருவன் ஈடுபட்டுவிட்டானாகில், அஜீர்ணம் ஜ்வரம் முதலிய நோய்கள் ஏற்பட்டு அவன் வருந்தும்படியாகும். துன்பங்கண்டு நடுங்குந் தன்மை எல்லோருக்கும் இருப்பதால், 'இப்படி வரக்கூடிய துன்பங்கள் வந்தபின் அவைகளை நீக்கிக்கொள்ள

(இதன் தொடர்ச்சி 296-ம் பக்கம்)

முயலலாம், அதுவரையில் கிடைத்த இன்பத்தை விடவேகூடாது; இங்கிலையற்ற உலக வாழ்க்கையில் இத்தருணம் தப்பினால் எத்தருணம் வாய்க்குமோ' என்று பலவாருகக் கருதி, நம்முள் பலரும் வரம்பு மீறிப் பேய்போல இன்பம் நுகரத் தொடங்கி விடுவர். இவர்களே விடுவித்தலைக் கருத்தில் கொண்டவர்கள். வேறு சிலர் 'இப்படிக் கண்டபடி உணவுகளில் ஈடுபட்டு நோய்களை இழுத்துவிட்டுக் கொள்ளுவதில் வீண் துன்பந்தான். நாக்கின் சிறு இன்பத்தைக் கருதி உடல் முழுவதையும் ஓயாவருத்தத்திற் காளாக்குவானேன்? மேலும், இன்பம் மிகுதியானால், மிகத் தித்திப்புடைய சர்க்கரை வில்லைகள் கசப்பதுபோல, நமது பொறிகளுக்கு ஏற்கும் ஆற்றலின்றித், துன்பமாகவே தோற்றும். ஆதலால் பின்னர் துன்பந்தரும் உணவுகள் எவ்வளவு சுவையாக இருப்பினும் அவைகளில் நாம் ஈடுபடவே கூடாது. நோயால் பின்னர் வெகு நாள் இன்பம், வரம்புட் பட்டிருப்பினும், நுகர முடியாமலே போய்விடும்' என்ற எண்ணங்களால், சுவைவழி நாவை விட்டு நோய்க்காளாகாது, முன்னரே தடுத்துவிடுவர். இவர்களுக்கு நீடித்த அடங்கிய இன்பமும், ஒரு விதத் துன்பமும் வந்தணுகாமையுமே கைகண்ட பயனாகவிருக்கும். இவர்களே துன்பம் வருமுன் தடுத்து நிற்க முயல்பவர். விடுவித்துக் கொள்ளுதல், தடுத்துக் கொள்ளுதல் ஆகிய இவைகளில் முயல்வதில் முன்னதைவிடப் பின்னதே மேலானது என்பதுதான் இப்பழமொழியின் கருத்து.

இப்பழமொழி, பொதுவாக, நோய்போன்ற வெறுக்கக்கூடிய பல துன்பங்கள் விஷயத்திலும் எடுத்தாளப்பட்டு வரும். பெட்டித்திறவுகோல்கள் மாட்டும் வளையங்களில் இப்பழமொழி ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருப்பதைப் பலர் கண்டிருக்கலாம். அங்குச் சிறப்பாக இதற்கு ஒரு பொருள் உண்டு. 'திறவுகோல்களைத் தனித்தனியாக வைத்திருந்தால் அவை வெவ்வேறு இடங்களில் சிதறிப்போயோ, கைமறதியாக வைக்கப்பட்டோ கெட்டுப்போக இடமுண்டு. அவ்வாறு கெட்டுப்போன பின்பு புதிய திறவுகோல்கள் வாங்கி ஏற்படக்கூடிய துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்ளுவதைவிட, வளையங்களில் அவைகளைச் சேர்த்து மாட்டி, இடுப்பிலோ வேறு ஒரே இடம் ஏதாவதிலோ வைத்து, கெட்டுப்போகும் துன்பம் நேராமலே தடுத்துக்கொள்ளுவதேமேல்' என்பது தான் அந்தப் பொருள். இவ்வாறு திறவுகோல் கெட்டுப்போய் உண்டாகக்கூடிய துன்பத்தை விடுவித்துக் கொள்ளுவதைவிடச் சிறந்ததான, கெட்டுப்போகாமல் தடுப்பதையே நோக்கமாக வளையங்கள் உண்டாக்கப்பட்டபடியால் அவைகளில் இப்பழமொழி எழுதப்பட்டதுபோலும்! இப்படியே விரும்பக்கூடிய வழிகளில் எவை வெறுக்கக்கூடிய பயனை முடிவில் அளிக்குமோ, அவைகளில் முன் பின் ஆராயாது மயக்கம் உண்டாவதைத் தடுக்க எச்சரிக்கை செய்யவே இப்பழமொழி ஏற்பட்டுள்ளது.

இதற்கு உதாரணமாக, மஹாபாரதம் சாந்தி பர்வத்திலிருந்து, பஞ்சதந்திரம் மித்ரபேதம் (நட்புப் பிரித்தல்) என்ற முதல் பாகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட ஒரு கதைகூட உண்டு. ஒரு குளத்தில் மூன்று மீன்களிருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று, துன்பம் வருமுன் காக்கும் திறனுடையது. இரண்டாவது, வந்தபின் காக்கும் ஆற்றலுடையது. மூன்ருவது வருங்காற் காக்கும் வன்மை வாய்ந்தது. இதனால் இவைகளுக்கு முறையே வருமுன்காப்போன், வந்தபின் காப்போன், வருங்காற் காப்போன் என்ற பெயர்கள் அமைந்திருந்தன. ஒரு நாள் மீன்கள் எல்லாவற்றையும் பிடிக்க எண்ணிச் செம்படவன் ஒருவன், குளத்தின் தண்ணீரை வடிக்கத் தொடங்கினான். தண்ணீர் குறைவதைக்கண்ட முதல் மீன், மற்றிரண்டையும் நோக்கி, 'தண்ணீர் குறைகிறது! பின் நமக்கு என்ன கெடுதி வருமோ தெரியவில்லை. ஆகையால் ஓடும் தண்ணீரோடு நாமும் இக்குளம்விட்டு வெளியேறி வேறோர் ஆழமான குளம் போகலாம்' என்றது. அதற்கு இரண்டாவது மீன், 'இதற்கென்ன அவஸரம் இப்பொழுது' என, மூன்ருவது 'கேடு வருங்கால் நாம் எளிதில் தப்புவித்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுதுமுதலே வீண்குழப்பம் எதற்கு?' என்று முடிவு கூறியது. இதைக் கேட்டதும், முதல் மீன், ஓடும் தண்ணீர் வழியே வெளியேறி, நன்மை அடைந்தது. தண்ணீர் நன்ருக வடிந்ததும் மிருந்திருந்த மீன்களிரண்டும் செம்படவன் கூடையிலகப்பட்டன. வருங்காற் காப்போன், அவன் பெட்

டியில் கடித்து ஒரு ஓட்டை செய்துகொண்டது. வந்தபின் காப்போனே, ஒன்றும் செய்ய முடியாது செயலற்று நின்றுவிட்டது. செம்படவன் பெட்டியை அருகிலிருந்த வேறொரு குளத்தில் முழுத்திக் கழுவினன். அப்பொழுது வருங்காற்காப்போன் தானிட்ட தொளை வழித் தப்பித் தண்ணீருள் போய்விட்டது. வந்தபின்காப்போன் இறந்தது. இவற்றுள் வருமுன் காப்போனே மிகச் சிறந்தது; தடுப்பதிற் சேர்ந்தது. வருங்காற் காப்போன் ஒருவாறு நல்லது என்று மதிக்கலாம்; விடுப்பதிற் சேர்ந்தது. மூன்றாவது ஒருவகையிலும் சேர்ந்ததல்ல.

இந்தப் பழமொழியை நல்லொழுக்க வழியிலும் பொருள் படுத்தலாம். கெட்டவழியில் போய் அழுந்தும் முயற்சியால் சீரழியாது வெளிவருவதைவிட, அவ்வழி அணுகாதிருக்க முயலுவதேமேல் என்பதுதான் இங்கிலேக்கேற்ப இதன் பொருளாகும். சிலர், இக்காலத்தில் கெட்டவழி அணுகாமலே ஒதுங்குவதைப் பயங்குள்ளித்தன மென்று இகழ்ந்து பேசி, தீயவழிகளுக்கு இடையில் நல்லொழுக்கங் கொடாதிருக்க முயலுவதே ஆண்மைத் தனமென்று தீயோரிணக்கத்தை விட்டொதுங்காமலே காலங்கழிப்பர். தீயவழிச் செல்லாது தப்பித்துக்கொள்ள ஓயாது வீணாகச் செய்யும் முயற்சியைத், தீயவழியையே அணுகாது நல்ல வழியில் நடக்க உபயோகப்படுத்தினல் நல்லொழுக்கம் எவ்வளவு நன்முகப்படியும்! சற்று மயங்கி இணங்கி விட்டால் பெருங்கேடு என்பவைகளை ஆராய்ந்து பாராதவர்கள்தாம் இப்படிக் கூறுவர். பின்னர் துன்பம் தரக்கூடிய இன்பங்களில், விடாது ஈடுபட்டுவிட்டு, மேல் வரக்கூடியதுன்பத்தைத்தடுக்கக்கூடிய மாற்றுகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளுவர் இத்தகையோர். வேர்க்கடலேக்கொட்டை உடம்புக்குக்கெடுதி; அதைவாய் கொண்டமட்டும் சுவைக்காகத் தின்றுவிட்டு அதற்கு மாற்முக வெல்லத்தையுந்தின்பவரே இதற்கு உதாரணம். இப்படி விஷய இன்பத்திலும் ஈடுபடுபவர்கள்செய்து கொள்ளுகிருர்கள் இக்காலத்தில் ஏராளமாய். இவர்களுக்கெல்லாம் இன்ப ஈடுபாடுவளர்ந்து கொண்டேவர, மாற்றின் குறைவாலோ, வேறு யாதுமுகாந்தரத்தாலோமுடிவில் கேடேவரும். இத்தகைய கொடுமைவாய்ந்த இக்காலத்தவரை நோக்கி இந்தப் பழமொழி தகுந்த எச்சரிக்கை செய்கின்றது.

II (d) யுலிஸ்ஸீஸ் ஸைக்ளாப்ஸ் ஜாதியாரிடம் பட்ட பாடுகள்

ஒரு பெரிய பட்டணத்தை அழித்துவிட்டு, தன் படைகளுடன் யுலிஸ்ஸீஸ் தன் நாட்டிற்குப் போய்க்கொண்டிருந்த வழியில் ஒரு நாள் காலையில், ஸைக்ளாப்ஸ் என்ற ஜாதியார் இருந்தவிடம் வந்துசேர்ந்தான். இந்த ஜாதியார்கள் பெருத்த உருவமுள்ள இடையர்கள். இவர்களுக்குப் பயிர்த்தொழில் முதலிய நாகரீக வழிகளே தெரியாது. செழிப்பாகவிருந்த தமது நாட்டில் ஆடுகள் மேய்ப்பதும், கிடைத்ததைக்கொண்டு ஒவ்வொருவனும் தன் தன் காரியத்தைப் பார்த்துக்கொண் டிருப்பதும், மானிடர்களைக் கண்டால் தின்றுவிடுவதுமே இவர்கள் தன்மையாக விருந்தன. யுலிஸ்ஸீஸ் சில ஆட்களைத் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு அவ்வூருள் சென்று, ஒரு பெரிய குஹையுள் புகுந்தான். கூடவே இவர்கள் தமது சாராய டப்பிகளில் இரண்டொன்றையும் கொண்டுபோயிருந்தனர். அங்கு எல்லாம் வெகு குழப்பமாயும் பயங்கரமாயும் இருந்தது. அதிலிருந்து, அங்குள்ளவரது அநாகரிக நிலே விளங்கியது. காலையில் சென்ற வீட்டுக்காரன் மாலையில் ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு ஒரு பெரிய விறகுகட்டையும் எடுத்துவந்தான். அவன் உள்ளே எறிந்த கட்டின் ஓசை, வீடு சரிந்துவிழுந்ததுபோல யுலிஸ்ஸீஸ் முதலியவர்களுக்குத் தோற்ற, அவர் திடுக்கிட்டுச் செயலற்று விட்டனர். இதற்குள் அந்த ஸைக்ளாப்ஸ் தலைவனன பாலிபீமஸ் குஹையுள்வந்து ஆடுகளையெல்லாம் தத்தம் இடங்களில் கொண்டு அடைத்துவிட்டு, குஹையின் வாயிலைப் பெரிய கல் ஒன்ருல் மறைத்துவிட்டான். பின்னர் எரிமூட்டி, ஆட்டின் பாலைக் கறந்து வைத்துவிட்டு சுற்றுமுற்றும் தன் நெற்றியிலிருந்த ஒரே கண்ணால் பார்த்தான்.

இவன்கண்ணில் யுலிஸிஸ்ஸும் அவன் ஆட்களும் பட, 'நீங்கள் யார்?' என இடிமுழக்கம்போலக் கர்ச்சித்தான். யுலிஸ்ஸீஸ் ஒருவாறு முதலில் தேறி 'நாங்கள் கொள்ளைக்காவது வியாபாரத்திற்காவது வந்தவர்களல்ல; பெரும்

போருக்குப்போய் ஊருக்குத்திரும்புகையில் வழிதப்பித்தவித்து இங்குவந்துசேர்ந்தவர்கள்' என்று கீழே விழுந்து வணங்கி நின்று, 'எங்களுக்கு உதவிசெய்தால் தேவர்களும் திருப்தியடைவர்' என்று விண்ணப்பம் செய்தான். உடனே மானிடர்களைக் கொன்று தின்னும் பாலிபீமஸ்ஸுக்குமிகந்தகோபம்வர, 'உங்கள்வர்களும், கப்பல்களும் எங்கே?' என்று கேட்டான். இவனிடம் உண்மையைக் கூறத்தயங்கி யுலிஸ்ஸீஸ் 'எங்கள் கப்பல்பாறையில்மோதிச் சுக்கலாகிவிட்டது. என்கூட உள்ளவர்கள் தவிர மற்றையவர்கள் கப்பலோடு மூழ்கிப்போய்விட்டனர்' என்று கூறிவிட்டான். இதற்கு பாலிபீமஸ் விடையொன்றும் கூறாது தன் கைக்கு எட்டிய இருவரைப் பிடித்து வேஷ்டி தோய்ப்பதுபோல தரையில் அவர்களை அறைந்து அவர்கள் அங்கங்களை உடல்களிலிருந்து கிழித்தெடுத்துத் தின்று அவர்கள் ரக்தத்தையும் குடித்து ஏப்பம்விட்டான். இதனால் அடிக்கடிமாலுமிகள் இக்கறையருகே வருவதுகூடவில்லை. தவறி வந்தவர்களை இவர்கள் விடுவதுமில்லை. இதைக் கண்ணுற்றதும் யுலிஸ்ஸீஸ்ஸும் அவன் பரிவாரங்களும் தூண்போல அசைவற்று நின்றுவிட்டனர். பாலிபீமஸ் தூங்க ஆரம்பித்ததும், அவனை உடனே குத்திக்கொன்றுவிடவேண்டும் என்றவெறி யுலிஸ்ஸீஸுக்கு வந்துவிட்டது. உடனே 'இவனைக் கொன்றபிறகு வாயிற்கல்லைப்புரட்டி வெளியிற்போவதெப்படி' என்று குழப்பம் உண்டாக அவன் இவ்வாறு செய்யாது நிதானித்தான்.

பொழுதுவிடிந்ததும், மற்றும் இருவரை பாலிபீமஸ் முன்போலக் கொன்று தின்றுவிட்டு ஆடுமேய்க்கப் போய்விட்டான். போகும்போது வாயிற்கல்லை மிக்க கவனமாக எடுத்து மூடிவிட்டே போனான் பாலிபீமஸ். உள்ளே அகப்பட்டுக்கொண்ட யுலிஸ்ஸீஸ் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியின்பேரில் நல்ல வைரம் பாய்ந்த தடி ஒன்றை எடுத்து நுனியைக் கூராகும்படி சீவி, நெருப்பில்காய்ச்சி இறுகவைத்து அதை உபயோகிக்கவேண்டிய வழிகளைத் தம்முள் நால்வருக்கு நன்றாகச் சொல்லிக்கொடுத்துவிட்டான். அன்றுமாலையில் பாலிபீமஸ்வந்து, ஆடுகளை ஆணும் பெண்ணுமாகச் சேர்த்தே மந்தையாக அடைத்துவிட்டான். முதல் நாள் செய்ததுபோல எல்லாம் செய்துவிட்டு உறங்கத் தயாரானான். அத்தருணத்தில் யுலிஸ்ஸீஸ் தன் யோசனையின் முதிர்ச்சியால் உண்டான மனக்கிளர்ச்சியுடன் பாலிபீமஸ்ஸை அணுகி, பெரும் மயக்கம் உண்டாக்கக்கூடிய சாராயத்தை அவனுக்கு ஏற்றத் தொடங்கிவிட்டான். இதன் சுவையை உணர்ந்து வியப்படைந்த கொடியவனை நோக்கி 'இதற்கு மாறாக, மிகுந்துள்ள எங்களைக் கொன்றுதின்னாது விட்டுவிட்டாலே போதும்' என்று மிக வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டான். இப்படிப் பேசிக்கொண்டே மொந்தைகள் பலவற்றை அவன் ஓயாது குடித்து வரும்படி செய்ய, அவன் குடிவெறியில் 'உன் பெயர் என்னப்பா?' என்று கேட்டான். அவன் நிலையை அறிந்தயுலிஸ்ஸீஸ், என் பெயர் 'ஆளில்லை' என்று யுக்தியாகச் சொல்லிவைத்தான். 'இதற்கு மாறாக நான் உன்னைக் கடைசிவரையில் தின்னாது விட்டு முடிவில்தான் தின்பேன்' என்று மறுமொழிகூறி மயங்கி விழுந்துவிட்டான் பாலிபீமஸ்.

இவன் உறங்கியதும், தயார்செய்திருந்த நான்கு பெயர்களும் கூராக்கப்பட்ட தடியை நன்றாகப் பழுக்கக்காய்ச்சிப் பாலிபீமஸ் ஒற்றைக் கண்ணுள் நன்றாகச்சொறுகி அழுத்திவிட்டுவர யுலிஸ்ஸிஸ்ஸும் தன்பலம்கொண்டமட்டும் அதை அழுத்தி நட்டுவிட்டு ஒதுங்கிவிட்டான். இதற்குள் பாலிபீமஸ்ஸுக்கு விழிப்பு வந்துவிட வலிபொறுக்க மாட்டாது கூக்குரலிட்டான். யுலிஸ்ஸீஸ் முதலியோர் குஹையுள்பலவிடங்களில் ஓடி ஒளிந்துகொண்டனர். இதற்குள் இவன் குரலைக்கேட்டு விசாரிக்க வெளியில் வந்த இவன் போன்றவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பாலிபீமஸ் 'ஐயோ! ஆளில்லை பேராபத்தைக் கொண்டு விட்டானே. குகையில் ஆளில்லை தேடுங்கள்' என்று ஓலமிட்டான். அதற்கு அவன் இனத்தார், 'ஆளில்லாது உனக்கு இப்படி வந்திருக்குமாயின் கடவுளே உன்னை இக்கோலமாக்கி இருக்கவேண்டும். இதைத் தடுக்க யாரால் முடியும்?' என்று கூறித் தம்மிடம் சென்றனர். இதற்குள் யாலிபீமஸ் கையில் வாயிற்கல் இடற, அதைத் திறந்துகொண்டு அவன் வாயிற்படியில் உட்கார்ந்துவிட்டான். காலை நேரமும்வர, ஆடுகள் வழக்கப்படி வெளியே போகத் தொடங்கிவிட்டன. அங்கிருந்து யாராவது வெளியே போகி

ஞர்களாவென்று ஆடுகளையும் வாயிலேயும் அடிக்கடித் தடவிக் கொண்டிருந்தான் பாலிபீமஸ். யுலிஸ்ஸீஸ் யுக்தி குன்றிப்போய்விடவில்லை. அங்குள்ள ஆடுகளைப் பிடித்து, மும்மூன்றாக வரிசையாக நிறுத்திக்கட்டி, நடுஆட்டின் வயிற்றிற்கு அடியில் பாலிபீமஸ் படுக்கையிலிருந்த சிறு கம்புகளால் ஊஞ்சல்போலச் செய்து தொங்கவிட்டு அதில் ஒவ்வொரு ஆளாகப் படுத்துக் கொள்ளச்செய்து, தானும் அவ்வாறே செய்தான். ஆடுகள் போகையில் ஆடுகளைத் தடவிப் பார்த்து அவைகளைப் போகவிட்டான் பாலிபீமஸ். யுலிஸ்ஸீஸ் இருந்த ஆடுகள் வர அவைகளைத்தடவுகையில் அவன் தலைமயிர்கூட பாலிபீமஸ் கையில்பட்டது. அவன் குருடாக விருந்ததால் அதுவும் பயன்படாமல் போய்விட்டது. வெளியில் வந்து வீண் பொழுதுபோக்காது, ஆடுகளையும் ஓட்டிக்கொண்டு இவர்கள் தாம் கப்பல்களிருக்குமிடம் சேர்ந்து பாய்விரித்து வெகு விரைவில் அக்கொடிய நாடு விட்டகலத் தொடங்கினர். தூரத்தில் போகும்பொழுது யுலிஸ்ஸீஸ் தன் விஷயங்களை உறக்கச் சொல்ல அவ்வூரார் பெரும்பாறைகளைஎடுத்துவீசினர். நல்லவேளையாய் அவைகள் கப்பல்கள் அருகில் விழ ஒருவித அபாயமுமின்றி இவர் தப்பி ஓடிவிட்டனர்.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

யயாதிசரித்திரம

4. தன்னிலைக்கு மீண்டேகிய சருக்கம்

தான்செய்த பெரும் புண்யங்களின் பலன்களை எல்லாம், பேரப்பிள்ளை ஆயுட்காலத்திற்குள்ளேயே இழந்து, அவைகளின் முடிவான ஆற்றலால் மஹா ஸாதுக்களாகிய அவர்களுக்கிடையிலேயே நழுவி விழப்பெற்ற யயாதி மஹாராஜனது அடங்கிவரும் திவ்ய ஒளியைக்கண்ட அஷ்டகன், தன் பாட்டன் என்று உணராது, முதலில் அவருடன் பேசத் தொடங்கினான்.

அஷ்டகன்:—யாரய்யா நீர்? மிகுந்த தேஜஸ்ஸுடன் விளங்குகிறீரே! வரவர உமது ஒளி இந்த யௌவன நிலையிலேயே உமக்கிப்படிக் குறைந்து வருவானேன்? ஸூர்யனோ அல்லது வேறு ஒளிவிடும் கோளங்கள் எதோ விழுகின்றதா என்னவென்று எல்லோரும் வியப்படைகின்றனரே!

யயாதி:—(மிகுந்த வருத்தத்துடன்) நான் கர்வமிகுதியால், எல்லோரையும் துரும்பாகக் கூட மதியாமல் பேசியதால் என் பெரும் புண்யங்களை அநியாயமாயிழந்து திண்டாடித் தவித்துக்கொண்டு விழுகிறேன் இந்த பூமி என்ற நரகைநோக்கி. நான் உங்களைவிட வயதில் மூத்தவனாகையால் உங்களைக் கண்டதும் வணங்கவில்லை; மன்னியுங்கள்.

அ:—வயது முதிர்ச்சியைவிட அறிவு முதிர்ச்சியல்லவா சிறந்தது?

ய:—ஆம். ஆயினும் அதை மாத்திரம் முக்யமாகக்கொண்டு முன்னதைக் கவனியாமலேயிருந்துவிட்டால் வீண்கர்வத்திற்கு இடமேற்பட்டு, என்னைப்போலத் திடீரென்று அறிவு முதிர்ச்சியால் செய்த எல்லாப் புண்யங்களின் பலன்களை இழந்து தத்தளிக்கவேண்டியதுதான். நமக்கு வரும் ஸுக துக்கங்களெல்லாம் முன்செய்த வினையின் பயன், மீறமுடியாது, நீடித்தும் நில்லா, என்பதை உணர்ந்து சாஸ்திரங்கள் விதித்த நல்வழியே நடந்து பலிக்காத முன்வினைப் பதிவுகளையும், நம்மைக் கண்டபடி தொழிற்படத் தூண்டும் துர்வாஸனைகளையும் தலை எடுத்துத் தொழிலாகி விடவொட்டாது, ஊக்கத்துடன் தடுத்துவருவதே வயது அறிவு இவைகளின் முதர்ச்சியின் நுட்ப பலனும். ஆகவே, கர்வத்திற் கிடமே கொடாது, இரண்டையும் நன்கு மதித்தே வரவேண்டும் நமக்கு நல்வழி திடப்பட.

அ:—தாங்கள் ஸுவர்கத்தில் அடைந்த ஸுகாதிகளை எடுத்துக் கூறவேண்டும்?

ய:—நான் இந்திரலோகம் முதல், ப்ராஹ்மலோகம்வரை சிலகாலம் உலாவிச்சாஸ்திரங்களில் விரிவாகக் காட்டியுள்ள திவ்ய ஸுகங்களை அனுபவித்துவந்தேன். திடீரென என் கர்வச் செருக்கால் ஒரு தருணத்தில் கீழே நழுவுவது எனக்குத் தெரிந்தது. முன்பின் எச்சரிக்கையே எனக்கில்லை. என் புண்யம் எல்லாம் ஆற்றலிழந்துவிட்டன திடீரென்று. எல்லோ

ரும் என்னை ஸ்வர்க்கத்தில் அவமதித்துத் தள்ளிவிட்டனர்.

அ:—இப்படிக்கூடத் திடீரென்று புண்யமெல்லாம் போய்விடுமோ?

ய:—ஆம். ஒருவன் தான் செய்த புண்யங்களைத் தானே சொல்லிக்கொண்டுவிட்டால் எவ்வளவாயினும் அவை இருந்தவிடம் தெரியாமல் பறந்தோடிப் போய்விடும். பூமி என்ற நரகத்தில் பிறவி பெறும்படியான கொடிய நிலை அவனுக்கு வந்துவிடும். தற்புகழ்ச்சியின் பேராற்றல் இவ்வளவு!

அ:—மானிடரில் பெரும்பாலார் இறந்ததும், எந்நிலையை அடைகின்றனர்?

ய:—ஸாதாரண ஜனங்களில் பெரும்பாலாரும் இறந்து தமது முன்னுடல் அழிந்ததும், தம் முன் கர்மாக்களுக்கேற்ப, மறு பிறப்பை இங்கேயே பெறுகின்றனர். இவ்வாறு பெறுவதற்குள், சிலர் பூமியைச் சுற்றுமுள்ள வாயு மண்டலத்தில் நீர்த்துளிகளில், தமது கர்மாக்கேற்ற உடல் அன்னைவயிற்றில் அமையும் தருணம் வரும்வரையில் தம் கர்மபலத்திற்கு ஏற்றபடி, பலவிதமான காலங்கள் தங்கி உடலில்லாதும் தத்தளிப்பர்.

அ:—இப்படி எல்லாமிருந்து வருந்துபவர், எப்படி மறு உடலைப் பெறுகின்றனர்?

ய:—இந்த ஜீவர்கள் மழை வழி துளிகளாகத் தகுந்த தருணங்களில் பூமிக்கிறங்கிச் செடிகொடிகளுள் புகுந்து புருஷப்ராணிகளுள் அமைந்து அவர்கள்வழி அன்னைவயிற்றில் கர்ப்பரூபமாகி உயிர்ப்பிராணியாகச் சரீரத்துடன் வெளிவருவர். தமது கர்ம விசித்ரங்களுக்கேற்பத தாழ்ந்த ப்ராணி, மானிட முதலிய உடல்கள் ஏற்படும் ஜீவர்களுக்கு.

அ:—மனிதன் நற்கதியடைவது எதனால்? வைராக்யத்தாலா? ஞானத்தாலா?

ய:—நற்கதியடைய ஏழு பாகமுள்ள வழியுண்டென்பர் பெரியோர். அவையாவன, வைராக்யம், தானம், சாந்தம், அடக்கம், பெருமை பாராட்டாமை, அபரிக்ரஹம், அஹிம்ஸை ஆகிய இவைகளே. இவைகளுள் வைராக்யமும் ஞானமும் அடக்கந்தான். ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைப் பிரித்துப் பழகிவந்தால் பேராபத்துக்கூட வந்துவிடலாம். இவையெல்லாம் கர்வம் வந்திடப் பறந்துபோம். இதை எவ்வழியிலும் தலையெடுக்கவொட்டாமல் தடுத்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். ஸாதுக்களை நிலைநாட்டும் பரம்பொருளையே தமக்கு ஆதாரமாக அறிந்து தெளிந்து அமர்ந்திருப்பதால் தான் மீளா நற்கதி முடிவில் ஒருவனுக்கு வரும்.

அ:—ஆச்ரம விஷயங்கள் பலவிதமாக வேதம் உணர்ந்தோரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளனவே. அவைகளின் நுட்பம் என்ன?

ய:—ப்ரஹ்மசரியத்தில் குருவுக்கு முற்றிலும் ஈடுபட்டே சாஸ்திரீய வழிகளில் நடக்க முயலவேண்டும். கார்ஹஸ்தியத்தில் அவைகளில் தானே நடந்துகொண்டு தம்மைச் சேர்ந்தவர்களையும் அவ்வாறு நடக்கச் செய்ய முயலவேண்டும். வானப்பிரஸ்தத்தில் முன் ஆச்ரம தர்மங்களை எல்லாம் விலக்கே இல்லாது முழுதும் எக்காலத்தும் விடாது பின்பற்ற முயலவேண்டும் ஒருவன். ஸந்யாஸத்தில் தனக்கென்று ஒன்றும் ஆதரவாகவே இல்லாது, முன் நற்றொழில்கள் எல்லாம் சென்று அடையும் கடவுளையே ஆதரமாகக் கொண்டு, நாள்போவதே தெரியாது நிச்சிந்தையாக அமர்ந்துவிடவேண்டும்.

அ:—முடிவான ஆச்ரமத்திலுள்ள ஸந்யாஸியின் சிறப்பு என்ன?

ய:—ஸந்யாஸி காட்டிலிருப்பினும் அவன் ஸித்தி விசேஷங்களால் எவ்வித உலக போகங்களையும் உண்டாக்கிக்கொள்ளக்கூடிய திறமையுடையவனாகவே இருப்பன். ஆனால், அவைகளை ஒரு பொருட்டாகக்கூட மதியாமலே இருப்பன். நாட்டிலிருக்கும்படி நேரிட்டாலும், சுற்றுமுள்ள பொருள்களால் ஒருவித மாறுபாடும் அடையாது, காட்டிலிருப்பது போலவே இருப்பன். தபஸ், யோகம் இவைகளால் அவனுக்கு எல்லாம் ஸாதிக்கும் சக்தி ஏற்பட, அதன்வழி எல்லாமாகிய கடவுளுடன் இரண்டறக் கலந்தேயிருப்பன்.

அ:—யாருக்கு முதலில் முக்தி? யோகிக்கா அல்லது ஞானிக்கா?

ய:—ஞானிக்குத்தான் முதலில் எளிதில் முக்தி கைகூடும். யோகியாயிருந்தே ஞானியாகவேண்டும். ஆதலால், யோகி, ஞானம் பெற்றே முக்தி பெறுவன். இம்முடிவைப் பெறமுடியாது யோகி இறக்கும்படி நேரிட்டாலும், அடுத்த ஜன்மத்தில் விட்ட குறை வந்து தொட்டுக்கொள்ள, முன் விட்ட இடத்

திருந்தே முயற்சித்து அதிலேயோ அடுத்த ஜன்மங்களிலோ அவன் முக்திபெறுவன் என்பதற்கு ஸந்தேஹமேயில்லை. யோகத்தில் செய்யும் முயற்சியை மரணங்கூட வீணாக்கும் ஆற்றலுடையதல்ல.

அ:—இவ்வளவு அருமையான நுட்ப விஷயங்களை எடுத்துக்கூறும் உமக்கு இக்கதி வந்ததைக் கண்டால் என் மனம் வருந்துகிறதே!

ய:—நான் கர்வத்தால் புண்யமிழந்து தத்தளிக்கிறேன். இவ்வுலகில் பிறவியெடுக்கும்படி தேவதைகள் தூண்டுகின்றனர். இந்த ஸம்வாத முடிவில், புண்ய அழிவால் எனக்குப் பிறவி வந்துவிடும். ஆனால் ஸத்துக்களுக்கிடையில் விழும்படி மாத்திரம் இந்திரன் அனுக்ரஹம் ஒன்று இருக்கிறது. துர்க்கதிக்கிடையில் இந்த ஒரு நற்கதி எனக்கு ஏற்பட்டது. தேவதைகள் உங்களைக் காட்ட, உமது யாகப் புகையைப்பற்றி இதுவரையில் வந்துவிட்டேன்.

அ:—திவ்ய புருஷா! நீர் ஒருவித அச்சத்தையும் அடையவேண்டாம். நாங்கள் செய்துள்ள ஸத்கர்மாக்களை எல்லாம் உமக்கு உதவும்படி செய்கின்றோம். பிறவி ஏற்படாமலே இருக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் கூடியவரையில் செய்கின்றோம். எனக்கு என்ன திவ்யலோகங்கள் இனிமேல் வரப்போகின்றனவோ, அவைகளையெல்லாம் உமக்குத் தந்துவிட்டேன். நீர் விழாமல் நின்று, துக்கம் தீரும். நான் பிறவி பெறுவேன், அங்கு போவதில்லை.

ப்ரதர்தனன்:—என் தம்பி கூறியபடியே, நானும் என் திவ்யலோகங்களை உமக்குத் தந்தேன். விழாமல் நின்று துக்கம் தீரும். நான் அங்கு போகாது பிறவி பெறுவேன்.

ய:—அப்பா தர்மாத்மாக்களே! என் பரிதாப நிலையைக்கண்டு இப்படி நீங்கள் செய்துவிட்டீர்கள். நான் க்ஷத்ரியனல்லவா? ப்ராஹ்மணனைப்போல தானம் வாங்குவது என் தர்மமல்லவே! நான் உங்கள் கொடையை ஏற்கவே முடியாது.

வஸுமனஸ்:—நான் செய்துள்ள புண்யங்களின் பலனை எல்லா புண்யலோக வாழ்க்கை ஆற்றலையும் உமக்குக் கொடுத்துவிடுகிறேன். எனக்கு அவைகள் வேண்டியதில்லை. நான் இங்கேயே மறுபடி பிறவிபெறத் தயாராகவிருக்கிறேன். உமக்கு நான் கொடுப்பதை தானமாக வாங்க மனம் ஒப்பவில்லையாகில், ஏதாவது ஒரு துரும்பையாவது எனக்கு விலையாகக்கொடுத்து என் புண்யங்களை வாங்கிக்கொள்ளும்; தயங்கவேண்டாம். விழாது அங்கேயே நில்லும். மேலேயும் கிளம்பிப் போகலாம்.

சிபி:—எனக்குப் பரமமுடிவான மோக்ஷம் கூட வேண்டாம். அது வரக்கூடிய தன்மைகள், இறுதியாக எந்தப் புண்ய நிலைகளும் காரியங்களும் என்னிடமிருந்தாலும், எல்லாம் உமதுபொருட்டு அர்ப்பணம் செய்துவிடுகிறேன். இவ்வளவு தர்மாத்மாவான நீர் ஒளியிழந்து திண்டாடுவதாவது நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டு புண்யஞ்செய்ய முயலுவதாவது? நீர் நற்கதி பெற்றால்தான் எங்களுக்கு மனம் தர்மத்தில் தயங்காது திடமாக இருக்கும். நாங்கள் மனப்பூர்வமாகக் கனிந்து கொடுப்பதைப் பெறமாட்டேன் என்னலாகாது; தயவுசெய்யவேண்டும்.

ய:—அப்பா குழந்தைகளே! என் கொடிய நிலையைக்கண்டு பரிதவித்து நீங்கள் என் தர்ம நிலையை நோக்காது, இவ்வளவையும் கொட்டிவிட்டீர்கள். உங்களுக்கு இச்செயலாலேயே மீளா நற்கதி வந்துவிடும். நான் நீங்கள் கொடுத்ததை ஏற்கவேண்டியதும் அவசியமில்லை. அப்படிச் செய்தால் என் தர்மப்படி எனக்கு இழிவு வருமே ஒழிய, நற்கதி வாராது. மீண்டும் மீண்டும் கனிவு மொழிகளைக்கூறி, என் மனதைக் கரைத்து அகாரியஞ்செய்யத் தூண்டவேண்டாம். உங்கள் நல்லெண்ணமே போதும்; உங்களிடையில் நான் பிறவி பெற்றால், எளிதில் நேராக நான் நற்கதி பெறுவேன் என்பது திண்ணம். இதற்குமேல் நீங்கள் யாதொன்றும் செய்வது எனக்கு மேன்மையைத் தாராது. நான் செய்த புண்ய பலன்களே எனக்கு உபயோகப்படாமல் போய்விட்டனவே; கட்டிக்கொடுத்த சோறும், கற்றுக் கொடுத்த வித்தையும் எவ்வளவு நாள் உதவும்? மேலும் நான் தர்ம விரோதமாக உங்களிடமிருந்து பெறுபவைகளா எனக்கு மாறா நற்கதியைக் கொடுக்கும்! உங்களிடையில் வந்ததும், உங்கள் கனிவு மொழிகளாலேயே எனக்கு நற்கதி கிடைத்துவிட்டது என்ற திடம் வந்ததே போதும். இந்திரன் அனுக்ரஹமும் பலித்துவிட்டது. நீங்களும் கூடிய சீக்கிரத்

தில் மீளா நற்கதியடைவீர்கள் என்று மனப் பூர்வமாக நான் ஆசீர்வதிக்கின்றேன். என்னைத் தடுக்காமல் பிறவிபெற விழுவதற்கு இடங்கொடுங்கள்.

அ:—இப்பெரியவர் கூறுவதும் நியாயமாகத் தான் உள்ளது. நாம் என்ன செய்வது ?

ப்ர:—தானங்கொடுத்ததைத் திருப்பி வாங்குவது தர்மமா? நம்மால் அப்படிச் செய்ய முடியுமா?

வ:—அவரும் அதை ஏற்கமாட்டேன் என்று உதறிவிட்டார். நாமும் அதைப்பற்றிக் கருதுவதும் அழகன்று. என்னவாக முடியுமோ இதெல்லாம்! எல்லாம் ஈசன்பாரம்! அவர்தான் இந்த சிக்கை அறுக்கவேண்டும்.

சி:—நாம் மனப்பூர்வமாகத் தயங்காது இவ்வாறு செய்துவிட்டபடியால் இந்த மஹாபுருஷன் நாம் கொடுக்க வாங்கத்தகுந்தவனாகத் தான் இருத்தல்வேண்டும் என்று ஏதோ ஒரு தோற்றம் எனக்கு உண்டாகிறது. இதற்கேற்பவே, இவர் நாம் கொடுத்த தானத்தை ஏற்காவிடினும், இவரது வீழ்ச்சி நமது கொடைத்தடையால் தடைபட்டுவிட்டது. கீழே விழ இடந்தரும்படி அவர் கேட்பதைப் பாரும்; தமயன்மார்களே ! இதனாலேயே நமது தானத்திற்குக் கடவுள் பலம் இருக்கிறது என்று தோற்றவில்லையா. நிதானித்துப் பார்ப்போம்; அவஸரம் வேண்டாம்.

இவ்வாறு இந்த மஹாத்மாக்கள் நால்வரும், மேல் இன்னசெய்வது என்று தோற்றாது, ப்ரமித்து நிற்கையில், யயாதியும் தான் கீழ் நோக்கி வந்தவேகம் தடைபட்டு நின்றுவிட்டதைக்கண்டு 'நம்மிடமோ இப்படி நின்றுவிடுவதற்கு வேண்டிய புண்ணியமே இல்லை. எல்லாம் கர்வத்தால் போய்விட்டனவே! நாம் இங்குள்ள மஹாத்மாக்களிடத்தி லிருந்து புதிய புண்யத்தைப் பெறவுமில்லை. அவர்கள் சொல்மாத்திரத்தில் இவ்வளவு சிறப்பு வந்துவிட்டதே! இதற்கு நமக்குத் தெரிந்ததாகக் காரணம் ஒன்றுமில்லையே!' என்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டு அந்தரத்தில் நின்றுவிட்டான்.

இம்மாதிரி இருதிறத்தாரும் செயலற்றுவிட்ட தருணத்தில், தற்செயலாய் வனத்தில் ப்ரஹ்மசரியநிலையில் கடவுளிடமே ஈடுபட்டு நாள் கழித்துவந்த மாதவி, மான் விருத்தியை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு அங்கு வந்துசேர்ந்துவிட்டாள். தமது தாயைக் கண்டதும், நால்வரும் அடிபணிந்து, 'தாயே உனக்கு என்ன வேண்டும், கட்டளையிடு; அதன்படி நடக்கத் தயாராக விருக்கிறோம்' என்று விண்ணப்பம் செய்துகொண்டனர்.

மாதவி:—நீங்கள் யாகத்திற்கிடையில் ஏன் இப்படிச் செயலற்றிருக்கிறீர்கள்! சொல்லுங்கள்.

அஷ்டகன்:—அம்மா! அதோ மேலே பார்; ஒரு திவ்ய புருஷன் ஸ்வர்கத்திலிருந்து தன் புண்யம் எல்லாவற்றையும் தன் கர்வக் கொடுமையால் சீக்கிரம் இழந்து, இம்மானிட ஜன்மமாகிய நரகில் விழ வருகிறான். அவன் நிலையைக் கண்டு கனிந்து, நாங்கள் கொடுத்த எமது புண்யங்களை க்ஷத்ரிய முறைமை பாராட்டி வாங்கமாட்டேன் என்கின்றான். நாங்கள்வாங்கும்படி என்ன மன்றாடியும் கேட்கிறானில்லை. என்ன செய்வதென்று விழிக்கிறோம்.

சி:—இப்படி நாங்கள் செய்த தானத்தை அவன் வாங்காவிடினும், தானம் அவனைக் கீழே விழவொட்டாது, மேலேயே தடுத்து நிறுத்திவிட்டது. இதென்ன விந்தை என்ற ஆச்சரியமும் எங்களை ஒன்றும் தோன்றாது நிற்கச் செய்துவிட்டது.

மாதவி:—நீங்கள் செய்த தானத்தை வாங்க உரிமை அவனுக்கிருக்க வேண்டும். அதனால் தான் தர்மாத்மாவான உங்களுக்கு, க்ஷத்ரியனாயினும் அவனிடம் தானம் செய்யவேண்டியது என்ற ஸ்மிருதிக்கு மாறுபாடுபோல உள்ள எண்ணம் பிறந்தது. அவனும் அதை வாங்கத் தனக்கு உரிமையிருக்க, உணராது மறுத்துவிட்டான். இப்படியிருந்தும், இடையிலுள்ள உரிமையின் ஆற்றலால் அவன் வாங்காவிடினும், உங்கள் தானம் ஒருவாறு பலிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. இந்த நுட்பத்தை அவனிடமிருந்து நேரே தெரிந்துகொள்ளலாம். (மேலுள்ள மஹா புருஷனை நோக்கி) ஹே ! மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்கிநிற்கும் பரம புருஷா! நீர் யார்? என் அருமைப் பிள்ளைகளின் குழப்பம் நீங்க ஒளியாது கூறிவிடும்.

யயாதி:—நான் ராஜருஷியாகிய யயாதி. இங்கு நான் வாழ்ந்தகாலத்தில் செய்த பெரும் புண்யங்களையெல்லாம் என் கொடிய கர்வத்தால் இழக்கநேர்ந்து, சீக்கிரம் இக்கதிக்கு வந்துவிட்

டேன். என்னை இம்மஹாத்மாக்கள் மானிட ஜன்மம் எடுத்து இழந்த புண்யத்தை மீண்டும் கைப்பற்று வண்ணம் தமது சக்தியால் இப்படித் தடுத்துவிட்டனர். என்றால் இவர்கள் புண்யங்களை தர்ம விரோதமாகப் பெற்று, அமைதியுடனிருக்க முடியாது. உனது குழந்தைகளை வீண் பிடிவாதம் பிடிக்காது தாம் கொடுத்தவைகளை மறுபடி ஏற்றுக் கொள்ளச் சொல்.

மாதவி:—(அடியற்ற மரம்போல யயாதி அடியில் விழுந்து) என்னருமைத் தந்தையே! உமது பெண்ணாகிய நானும், உமது அருமைப் பேரர்களாகிய இவர்களும் இருக்கையிலேயே உமக்கா இக்கதி வந்துவிட்டது! நாங்களிருக்கையில் நீர் இக்கொடிய உலகில் ஜன்மமெடுத்தா இழந்த புண்யத்தைக் கைப்பற்றவேண்டும். உமக்கு எதையும் கொடுக்க எமக்கு உரிமையுண்டு. உமக்கு எங்களிடமிருந்து எதையும் வாங்க உரிமையுண்டு. பார்த்தீர்களா பிள்ளைகளே! இந்த உறவில்லாவிட்டால், உங்களுக்குத்தான் க்ஷத்ரியனுக்கு தானம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஸ்மிருதிவிரோதம் போன்ற எண்ணம் வருமா? வாங்காத தானம் உதறிவிட்டவனுக்குப் பயனைத்தான் தருமா? என்னப்பனே! நான் ப்ரஹ்மசரியம் அனுஷ்டித்துச் செய்த புண்யத்தையும் முன்னர் செய்த புண்யத்தையும் உமக்கு அர்ப்பணம் பண்ணுகிறேன் போகலாம் மேலான புவனங்களுக்கு!

பேரப் பிள்ளைகள் எல்லாம் தமது பாட்டனடி பணிந்து ஆனந்த பரவசராகினர். இப்படி யயாதி இவர்கள் புண்யங்களை ஏற்ற பின்னர் கூட, மேலே கிளம்பவில்லை. இதைக் கண்ணுற்ற சிபி இன்றைக்கு ஏதோ விசித்திரம் தான் நடக்கப் போகிறது. நிதானிப்போம் பரபரப்பின்றி, இன்று நமது தாயையும் தாதாவையும் காண்போம் என்று கனவிலாவது நினைத்தது உண்டா? என்றான்.

மாதவி:—தந்தையே! நீர் என்னை காலவர் என்ற மஹருஷியிடம் அவர் குருதக்ஷிணைக்காக ஒப்புவித்தீரே! அவர் அனுக்ரஹத்தால் உண்டான பேரர்கள் இவர்கள். எல்லோரும் மஹாத்மாக்களாயினும், அவர்களுள் இந்த சிபியே மிகச் சிறந்தவன்.

யயாதி:—அப்படியா! இவர்கள் பேச்சுக்களிலிருந்து சிபியின் ஏற்றத்தை நானே தெரிந்துகொண்டேன், அவன் கொடுத்தவைகள், கொடுத்த ஆற்றல் ஆகிய இவைகளே அவன் ஏற்றத்தை விளக்கின. உன்னைப் போன்ற பெண்ணையும், இவர்களைப் போன்ற பேரர்களையும் பெற்ற எனக்கு என்ன குறை!

மாதவி:—என்றால் என்ன இருக்கிறது! உமது வம்சத்தில் பிறந்த ஆற்றலும், மஹருஷியின் ஆற்றலும் அல்லவா இவ்வளவையும் செய்துவைத்தது! இதோ காலவ ருஷிகூட இங்கு தற்செயலாய் வருகிறாரே! உம்மைக் கண்டு தெரிந்துகொண்டு ஓடிவருகிறாரே! பாரும்.

காலவர்:—என்னப்பா யயாதி! உனக்கு இக்கதி வந்துவிட்டதா! பயப்படவேண்டாம். உன் பெண்ணும் பேரர்களும்தான் இவர்கள். இவர்கள் உதவியைப் பெற்றுக் கொள். என் தபோபலத்தில் எட்டில் ஒருபங்கைக்கொண்டு உன்னை அனுக்ரஹிக்கிறேன். ஏறலாம் ஸ்வர்க்கத்திற்கு. (உடனே யயாதி சற்றுக் கிளம்பினான்.)

மாதவி:—நாங்கள் எங்கள் புண்ணியங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்தும் யயாதி தடைபட்டுக் கீழேவிழாது நின்றானே ஒழிய, மேலே போகவில்லை மஹருஷியே! அதேன்?

காலவர்:—யயாதி ஸ்வர்கத்திலிருந்து புண்யமிழந்து வருகிறான். அவனுக்குத் தெரிந்தவர்கள் எல்லோரும் அவனைக் கண்டறிந்து உயர்த்தினால்தான் அவன் உயருவன், நான் வரும் வரையில் அவன் நிற்கும்படியாயிற்று. இனி இவன் தாமதிக்கமாட்டான்; நமது புண்ய விசேஷங்களால் இவன் எளிதில் நற்கதி பெறுவன்.

ருஷி வாயை மூடுவதற்குள், ஆகாய வீதியில் அநேகம் திவ்ய விமானங்கள் வந்துவிட்டன. உடனே காலவர் அவைகளின் கணக்குகளைப் பார்த்து, 'ஏது! குடும்பத்தோடு நற்கதி வந்துவிட்டது உங்களுக்கு; ஏறலாம் எல்லோரும்!' என்றார். பின்னர் அவர்களிடமிருந்து விடைபெற்று, ருஷி தவஞ் செய்யச் சென்றார்.

இவர்கள் புறப்பட்டுப் போகையில் சிபியின் விமானம் எல்லாவற்றிற்கு முந்திப்போய் ஸ்வர்க்கம் புகுந்தது. அவன் சிறப்பை உணர்ந்திருந்த எல்லோருக்கும் ஈசாஞ்ஞையின் சிறப்பு நன்கு வெளிப்பட்டது. எல்லோரும் ஒழுங்காக ஸ்வர்க்கம் புகுந்து தமது கர்மாக்களுக்கேற்ற நன்னிலைகளில் அமர்ந்தனர்.

குழந்தைகளின் பாதுகாப்பு

THE CARE OF INFANTS

(274-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பழக்கங்கள்:—குழந்தைகளுக்கு நற்பழக்கங்கள் இளம்பிராயம் முதற்கொண்டே கற்பிக்கப்படவேண்டும். "தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டில்" என்றது பழமொழி. பால்யத்தில் உண்டாகும் பழக்க வழக்கங்கள் ஆயுளள்வும் இருக்கும். ஆதலால், ஒழுங்கான சில பழக்கங்களைக் குழந்தைகளுக்குச் சின்னஞ்சிறு வயதில் கற்பித்தல் அவசியமாகும். அக்குழந்தையின் பின்னுன யௌவன காலத்தில் தோன்றும் குணவிசேஷங்கள் இந்தப் பழக்கங்களையே பொருத்திருக்கும்.

அழும்போதெல்லாம் குழந்தைக்குப் பால் கொடுப்பது கெட்ட வழக்கம். குழந்தைக்குப் பசித்தாலும் பசிக்காவிட்டாலும், அதன் அழுகையை நிறுத்துவதற்காகப் பால் கொடுக்கும் வழக்கம் நின்றெழியவேண்டும். அதிகச்செல்வம் கொடுப்பதனுல் கெட்டுப்போகாத குழந்தைகள், பசிக்கும்போதாவது, வலியிருக்கும்போதாவதுதான் அழும். காலாகாலங்களில் பால் கொடுத்துவந்தால், குழந்தை பசியினுல் அழக் காரணமிராது. வலியினுல் அழும்பக்ஷத்தில், வைத்தியருடைய உதவியைத் தேடவேண்டும். அப்படியின்றி, அடிக்கடி பால் கொடுத்தால், இன்னும் கெடுதலாகத்தான் முடியும். ஒழுங்கான பழக்கங்கள் கற்பிக்கப்படாத குழந்தை பிடிவாதமுள்ளதாயும் 'செல்' லமுள்ளதாயுமே வளரும். சரியான வழியில் குழந்தையை நடக்கும்படி செய்தால்,பின்னுல் அது ஒருபோதும் அவ்வழியினின்றும் விலகாது. நமது வீட்டுக் குழந்தைகளைத் தெருத் திண்ணையில் உட்கார்த்திவைத்தோ, தெருவீதியில் கொண்டுபோயோ வழியோடு போகும் நாய், பூனை, காக்கை இவைகளைக் காட்டி, அக்குழந்தைகளின் தொண்டையில் சோறறைத் திணிப்பதில்லையா? ஒழுங்கானபடி வளர்க்கப்பட்ட குழந்தை, காலத்தில் சாப்பிடவந்து ருசியுடன் போஜனம் செய்யும். அப்படி உண்ணுமல்போனுல், அக்குழந்தை பிடிவாத முள்ளதாயோ, வியாதியுள்ளதாயோதான் இருக்கவேண்டும்.

குழந்தைகளுக்கு ஆகாரம் கொடுத்தல்:—இது (1) ஸ்தன்யபானம் செய்வித்தலும் (2) புட்டிப்பால் கொடுத்தலுமென இருவகைப்படும்:—

ஸ்தன்யபானம்.—ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அதன் சொந்தத்தாயே ஸ்தன்யபானம் செய்விக்கவேண்டிய தவசியம். வியாதினுலோ, வேறு காரணங்களினுலோ அது சாத்தியமில்லாவிட்டால், தேகாரோக்கியமுள்ள ஒரு பால் தாதியை வைத்துக்கொள்ளலாம். பிறந்தபின், பத்து நாள்கள் வரையிலும் குழந்தைக்குச் சொந்தத் தாயே பால்கொடுக்க வேண்டியது முக்கியமானது. குழந்தைக்கு வியாதி வராமல் தடுக்கக்கூடிய அம்சங்கள், அப்போது தாய்ப்பாலில் இருப்பதாகத்தெரிகிறது. மேலும், இந்தப்பால் மலபந்தத்தைத் தடுக்கக்கூடியதுமானபடியால், ஆமணக்கெண்ணெய் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமிராது போகும். தாய்ப்பாலுண்டு வளரும் குழந்தைகள், வெகு சீக்கிரத்திலும் நன்ருகவும் முதிர்ந்து வளரும். வயிற்று நோய்களால் அதிகமாக வாதைப்படமாட்டா. பூராவுமோ அல்லது இடைவிடாது கொஞ்சகாலமோ ஒரு தாய்க்குத் தன் குழந்தையை ஸ்தன்யபானம் செய்வித்து வளர்க்கச் சரிப்படாவிட்டால், தன்னுல் கூடுமானவரை அவள் அப்படிச் செய்ய முயலவேண்டியது அவசியம். தாய்மார்களுடைய தேகக்கூறு, இப்படிச் செய்வதனுல் பழைய நிலைமையை அடைகிறபடியால், அத்தாய்மார்கள் தங்களுடைய சொந்த நன்மையை உத்தேசித்தேனும் குழந்தைக்கு ஸ்தன்யபானம் செய்விப்பது அவசியமாகிறது. தன் குழந்தையை வளர்க்கும் விஷயத்தில் அவளுக்கு அப்போது பொறுப்பு ஏற்படும். அல்லாமலும், அவளுடைய தேகசுகமும் நன்ருகும்.

வியாதியடைந்த பசுவினிடமிருந்து நல்ல பாலும்நல்லகன்றுக்குட்டியும்கிடைப்பதில்லை. அதுபோல, தேகாரோக்கியமில்லாத தாயிடத்திலிருந்து நல்ல பாலும் ஆரோக்கியமுள்ள குழந்தையும் வரமாட்டா. பிறக்கப்போகும் குழந்தையின் நன்மையை உத்தேசித்து, தாய் மாருடைய தேகாரோக்கியத்தைஅவளுடைய கர்ப்பத்திலிருந்தே கவனிக்கவேண்டியது அவசியம். புஷ்டியைக் கொடுக்கக்கூடிய ஆகாரங்களை அவள் யதேஷ்டமாய்ச் சாப்பிடவேண்

டும். காபி, டீ முதலிய பானங்களைக் குடிக்கவே கூடாது. தாய்க்கு ஒத்துக்கொள்ளும் ஆகாரம் குழந்தைக்கும் ஒத்துக்கொள்ளும். மனத்தடு மாற்றம் முதலிய வாதனைகள் கெடுதியை யுண்டாக்கும். தொல்லைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய வேலைகளைச் செய்யாமலிருப்பது நல்லது. ஆனால் நமது ஜனஸமூகவாழ்க்கையில் வேலை செய்து தீரவேண்டியது கட்டாயமாக விருப்பதால், பிரஸவித்த ஸ்திரீ, அதிக சிரமத்தைத் தரும் வேலைகளைச் செய்யாமலிருந்தால் போதுமானது. தாயின் ஸ்தனமும் அதன் காம்பும் சுத்தமாகவிருக்கவேண்டும். குழந்தைக்கு ஸ்தனம் கொடுத்தவுடனே, அக்காம்பைக் கழுவித் துடைக்கவேண்டும். வெந்நீரும் ஸோப்பும் இதற்கு மிகுந்த உபயோகமாகவிருக்கும்.

குழந்தை பிறந்தபின், நாலுமணி நேரத்துக்கு மேல் ஆறுமணி நேரத்துக்குள்ளும், தாய்க்குச் சிரமம் நீங்கியவுடனும், குழந்தைக்கு ஸ்தன்யபானம் செய்து வைக்கவேண்டும். முதன் மூன்று நாள்களுக்குத் தாய்ப்பாலைத்தவிர வேறெந்த ஆகாரமும் கொடுக்கக் கூடாது. தாய்க்குப் பால் சுரப்பதற்கு மூன்று நாளும், சிற்சில வேளைகளில், அதற்கு அதிகமாகவும் ஆகும். மூன்று நாள்களுக்குப் பிறகு, தாய்க்குப் பால் கொஞ்சமாக விருக்குமானால், பசுவின்பால், ஜலத்துடன் சிறிது சர்க்கரை கலந்த பால் இவைகளைக் குழந்தைக்குக் கொடுக்கலாம். இதை ஒன்றுவிட்டு ஒருதரம் மாறி மாறிக் கொடுக்கவேண்டியதோடு, தாய்க்குப் பால் சுரந்தவுடன் நிறுத்திவிடவும் வேண்டும்.

சாதாரணமான குழந்தை, பத்து நிமிஷம் முதல் இருபது நிமிஷம் வரையில் தாய்ப்பால் குடிக்கும். ஆரோக்கியமுள்ள குழந்தை, திருப்தியடையும் வரையிலும் குடிக்கும். அப்போது, தாய்மார் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்க வேண்டியது. தாய்மார் நடக்கும்போதும், படுத்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், குழந்தைகளைப் பால் குடிக்கச்செய்வது கெடுதலாகும். வாயில் முலைக்காம்புடன் குழந்தை தூங்கிப்போகும்படி விடக்கூடாது, பால் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, தாய் துங்கிப்போவாளானால், அதனால் குழந்தையின் தொண்டை இறுகிப் போய் இறந்து விட்டாலும் விடும். பால் குடித்தவுடன், குழந்தையின் வாய் ஓரங்களைத் துடைப்பது நல்லது.

குழந்தைகளுக்குக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் பால் கொடுக்கவேண்டும். அழும்போதெல்லாம் பால் கொடுப்பது கூடாது. அஜீர்ணத்தாலும் வயிற்று வலியாலும் குழந்தை அழக்கூடும். பால்குடிக்கக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் குழந்தை தூங்கினால், அதை எழுப்பிப் பால் குடிக்கச் செய்யவேண்டும். பொதுப்படக் கூறுமிடத்து, கீழே விவரித்தபடி பால் கொடுக்கலாம்:—

பிறந்தபின்	பகலில்	இரவில்	மொத்தம்
முதல் நாள்	ஆறுமணிக்கு ஒரு முறை	இரண்டு தரம்	4+2
இரண்டாம் நாள்	நாலுமணிக்கு ஒருமுறை	ஷை	5+2
மூன்றும் நாள் முதல், முதல் மாதம் முடிய	இரண்டுமணிக்கு ஒருதரம்	ஷை	9+2
இரண்டா மாதம்	2½ மணிக்கொருதரம்	ஒரு தரம்	8+1
மூன்று மாதம் முதல் ஐந்து மாதவரையில்	3-மணிக்கொருதரம்	ஷை	7+1
ஆறுமாதமுதல்	4 மணிக்கொருதரம்	வேண்டாம்	5

இந்த வரையறையில் பகல் என்பது காலை 5 மணி முதல் இரவு 10மணி வரையிலுள்ள காலமாம். ராத்திரியில் கடைசியாகப் பால் கொடுத்தபின், மற்றும் நாளில் கொடுப்பதற்கு இடையேயுள்ள காலம் நான்கு மணிக்குக் குறைந்தாக விருக்கவேண்டும்.

எவ்வளவு காலம் தாய்ப்பால் குடிக்கலாம்:— பிறந்தது முதல், ஒன்பது மாதங்கள் வரையில் இடைவிடாமல் குடிக்கலாம். அப்பால், தாய்க்குச் சரீர திடனும், ஆரோக்கியமும் இருந்து, பால் வற்றுவிட்டால் இன்னும் மூன்று மாதங்கள் வரையில் குடிக்கலாம். 12 மாதத்துக்கு மேல் தாய்ப்பால் குடிக்கவே கூடாது. குடித்தால், தலைவலி, சோகை, மந்தம் முதலியன நேரக்கூடும். பத்தாவது மாதத்திலிருந்தே பால் குடிப்பதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விடச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், குழந்தை பசுவின் பாலைக்குடித்து வளருவதற்குச் சவுகரிய முண்டாகும். குழந்தைக்கு இரண்டொரு பல் முளைக்கும் வரையிலும் வேறெந்த ஆகாரத்தையும் கொடுக்கவேகூடாது.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

தமயந்தி: (2) கனவு

[கண்
உள்ளம்போய் நாண்போய் உரைபோய் வரிநெடுங்
வெள்ளம்போய்வேகின்ற மென்தளிர்போல்—பின்
புள்ளரிக்கு நாடன் திருமடந்தை பூவாளி (ளைமீன்
உள்ளரிக்கச் சோர்ந்தாள் உயிர்.

ஒருவர்மேல் ஆசை உண்டாய்விட்டால் அது தனக்குந் தெரியாமல் விருத்தியாவது ஸ்வபாவமாகும். அதிலும் ஆசை பதியும் இடம் மனோஹரமாயும் இன்பத்தை யுண்டாக்கக் கூடியதாயுமிருந்தால் அது மேன் மேலும் அதிகமாக விருத்தியாகா தெப்படி இருக்கமுடியும்? சிறுநாள் முதலே, நளனது பெருமை முதலியவைகளைப் பற்றிக் கேட்டு அவனிடம் அன்புகொண்டிருந்தாள்; அவளது ஆசைக்கனலை அன்னங்கள் வந்து விசிறி, ஜ்வலிக்கும்படியும் செய்து விட்டன; அவள் என்ன செய்வாள்? அன்னமுரைத்த நாள்முதல், அவள் மனம் நளன் என்னும் விக்ரஹத்திற்கே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது; தன்னைப்பற்றிய நினைப்பின்றி அவள் விளங்கினாள்; அன்னமிறங்காமலிருந்தாள். நளனை நேராகக்கண்டிராவிட்டாலும் அவளது ஆசைநோய் வேகமாக அதிகமாய்க் கொண்டே இருந்தது. அவள் மேனி மெலிந்தது; உடம்பிளைத்தது; கண்கள் ஆழ்ந்தன; கைவளைகள் நெகிழ்ந்தன; முகத்தில் சிந்தனை மேலிட்டது பித்தங்கொண்டவள்போல அவள் முகத்தில் கவலைதோன்றியது. அவளது செயல்கள், வரவர மாறுபாடடைந்தன. சித்த ஸ்வாதீனமில்லையோ என்று ஸந்தேகிக்கும்படியாக அவள் நடந்தாள். படுக்கையில் படுக்காள், அவள் நித்திரையுமறியாள். கண்ணீர்அருவியோடி கண்ணிலிட்ட மையை முகமுழுதும் பரப்ப அவள் அழுவள்; நெடுமூச்சுவிடுவள். அழகிய பூவும், விசித்ரப் பொருட்களும், அவள்முன் அவள் தோழிகள் கொண்டுவந்தாலும் அவற்றைக் கண்ணெடுத்தும் பாராள்; நளனென்னும் நாமத்தையே ஜபித்து அவனது மனோவிக்ரஹத்தி லழுந்தித் தனது இளைப்பிலும் தனது அழகு ஒரு அழகுபெற வருந்தி விளங்கினாள்.

தமயந்தின் தோழிகள் அவளது நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு பீமராஜனுக்குத் தெரிவிப்பதே தமது கடமையென நிச்சயித்து, அவனுக்குரைத்தார். அவனும் தனது மகளது துயரத்தைப் போக்குவதெப்படி யென்று சிந்தைகொண்டான். வயதுநிறைந்து, உடம்பு திரண்டு, மேனி பளபளத்து விளங்கும் தனது பெண்ணின் காம உருவைக்கண்ட அந்த ராஜன், தமயந்தியின் உண்மை நிலையை ஒருவாறு ஊகித்தான்; அவளுக்கினி மணஞ்செய்வதே கடனென ஆலோசித்தான். பின் தனது பெரியோருடன் யோசித்துத் தமயந்திக்கு ஸ்வயம்வரம் ஏற்படுத்துவதாக நிச்சயித்து, ஐம்பத்தாறு அரசர்களுக்கும் "என் பெண்ணுக்கு ஸ்யம்வரம்; எல்லாமன்னரும், வீரரும் வந்து சேரவேண்டும்" என்று ஓலை விடுத்துத் தூதர்களை அனுப்பினான்.

இவ்விஷயம் தமயந்தி அறிந்தாள். அப்பொழுதும் அவள் கனவுநிலை ஒழியவில்லை. ஆயினுமவள் மனமுழுதும், நளனிடமே குடிகொண்டிருந்தது. சந்திரனும் தாமரையும் அவளுக்குச் சூரியனு முள்ளு மாகப்பட்டன. அவளது தோழிகள் செய்யும் சைத்யோபசாரம் எவையும் அவள் ஏற்கவில்லை. தனியாக இருக்க அவள் விரும்பினாள். ஆசைநோய் கொண்டவர், தம் ஆசைக்கேற்ற லக்ஷியமாகிய காதலர், குரூப அவதாரமானாலும், அவரை மன்மத விக்ரஹமாகப் போற்றுவது ஸஹஜம். அதிலும் தம் ஆசைக்குகந்த காதலர் நல்ல குணமும் அழகும் வீரமும் பொருந்தியிருந்தால் அவ்வாசை தலைக்கேறுவதும் அஸாத்தியமா? அதைத் தூண்டுவதற்கும் இடையே ஏற்படக்கூடிய தூதர்கள் ஏற்பட்டுவிட்டால் அவ்வாசை வரம்புகடந்து விளங்குமென்பது நிச்சயம். இவ்வுண்மை தெரிந்தால் தமயந்தியின் மெய்மறந்த ஸ்வபாவம் ஓர் அதிசயமாகாது. இம்மயக்கத்தால் தமயந்தி தனக்கு நளன் என்னும் திகட்டாவமுதம் கிடைத்துவிட்டதென்றே நிச்சயித்துவிட்டாள்.

சகுந்தலை

ஆப்டோன் படங்களுடன் அணா 4

கடிதம் வரைந்த காதை, உள்ளங்கலந்த காதை, பெருமைபெற்ற காதை இவை அடங்கியிருப்பதுடன், காளிதாஸ மஹாகவி இயற்றிய அபிஞ்ஞான சாகுந்தலமெனும் நாடகத்தின் சுருக்கமும் கொண்டது. வேண்டுவோர் "விவேக போதினி" மானேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பிரபஞ்ச வர்த்தமானம்

NEWS OF THE WORLD

ஐரோப்பிய யுத்த ஸம்பந்தமாக நமக்கு நாளது மாதத்தில் கிடைத்திருக்கும் சங்கதிகள் திருப்தியைக் கொடுக்கின்றன. அற்ப ஜயத்தை யடைந்த பெருமையால் மனந்தடுமாறிய ஜெர்மன் சக்ரவர்த்தி, நம்மவர்கள், சண்டையை நிறுத்திவிட்டுச் சமாதானத்துக்கு வரும்பக்ஷத்தில், அதைக் கவனிப்பதாகக் கூறினாராம். என்ன தயாளகுணம்! நேசக் கக்ஷியார் இந்த வார்த்தையை முற்றிலும் புறக்கணித்தனரென்பதை நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஜர்மானியருடைய முதுகெலும்பு ஒடிந்தால்தான் நம்மவர்கள் யுத்தத்தை நிறுத்துவார்கள்.

ஐரோப்பிய மஹாயுத்தம்

சிற்க, ஸப்மெரின் கொடுமையை எங்கும் தயா தாக்ஷிண்யமின்றிக் காட்டுவதாக ஜர்மானியர் தெரிவித்திருக்கின்றனர். அது காரணமாக அமெரிக்காவுக்கும் ஜெர்மனிக்கும் சில தகரார்கள் ஏற்பட்டன. இருதிறத்தாருக்கும் சண்டை நேரக்கூடிய ஸ்திதியிலிருக்கிறது.

மேற்கரங்கத்தில் ஜர்மானியர் கைவசத்திலிருந்த அரண்கள் ஒவ்வொன்ருக நம்மவரால் பிடிபடுகின்றன. மெஸபொடோமியாவில் பிரிடிஷ்ப் படைகள் ஜெயபேரிகை யடித்துக் கொண்டுபோகின்றன. இவ்விதமாகவே, இரு போர்முனையிலும் அதிருஷ்டம் இருப்பதை நோக்கும்போது, இவ்வருஷத்தில் சண்டை முடிவடையுமென விற்பன்னர்கள் சொல்வது உண்மையாகுமெனத் தோன்றுகிறது.

* * *

போர்க்குச் சிப்பாய்கள் வேண்டியிருப்பது காரணமாக, இந்தியாவிலுள்ள ஆங்கிலேயர்கள் அனைவரும் சிற்சில நிபந்தனைகளுக்கும் விலக்குகளுக்கும் உட்பட்டுக் கட்டாயமாய் ராணுவத்தில் சேரவேண்டுமென்றும்,இந்தியர்கள் இஷ்டமிருந்தால் சேரலாமென்றும் ஒரு சட்டம் பிறந்திருக்கிறது. இந்தியர்களுக்கு ராணுவத்தில், உயர்ந்த உத்தியோகங்களும் கொடுக்கப்படும் என்று ராஜப்பிரதிநிதி யவர்கள் சொன்னதைக்கேட்டு, நம் நாடு முழுவதும் குதூகுலமடைகின்றது. படையெடுத்துப் போர்க்கோலம் பூண்டு, நமது தேச ரக்ஷணார்த்தமாகவும், சக்கரவர்த்தியவர்களுடைய கவுரவத்தையும் கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றுவதற்காகவும் நம்மவரில் ஒவ்வொருவனும் முன்வரலாம் என்ற சுதந்திரம் கிடைத்ததற்கு எவன்தான் மனமாறச் சந்தோஷமடையமாட்டான்? இதுவரையில் நம்மைப் பிடித்திருந்த துக்கம் அகன்றது. பாரதவாஸிகள், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கைநழுவ விடாது, ராணுவத்தில் சேர்ந்து, தமது உடல், பொருள், ஆவி என்ற மூன்றையும் ராஜ காரியத்தில் சமர்ப்பித்து, அழியாப் புகழை யடைவார்களென்பது நிச்சயம். இந்த நற்காரியத்தில் நேரக்கூடிய சுய நஷ்டங்களை அவர்கள் பொருள்படுத்தமாட்டார்களென்பது நமது திடமான கொள்கை.

இந்திய ராணுவம்

* * *

நமது நாட்டிலிருந்து வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக, பிஜி, மலே தீவு முதலிய இடங்களுக்குக் கூலிக்காரர்கள் சிற்சில ஒப்பந்த முறைகளை யனுசரித்துப் போகின்றனர். அங்கு அவர்களுக்கு நேருகிற கஷ்ட நிஷ்டூரங்களைச் சகியாத ஸ்ரீமான்கள் வெகுவாகச் சிரமப்பட்டதின் பேரில், அவ்விதமான ஒப்பந்த முறையை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் அபிப்பிராயப்பட்டு, இந்தியா மந்திரிக்கு எழுதினர். அவரிடமிருந்து கிடைத்த பதில் கடிதத்தின் ஸாராம்சம் என்னவெனில், மேற்கூறிய இடங்களுக்கு வேறு விதத்தில் கூலிக்காரர்கள் கிடைக்கிறவரையில் இப்போதைய ரீதி நடந்து தீரவேண்டியதுதான் என்பதாம். இதைக் கேட்ட நம்மவர்களுக்கு, மழைவிட்டும் தூவானம் விடவில்லையென்ற பழமொழிப்படி, துக்கம் வரக்கூடியது நியாயந்தான். மாகாணங்கள்தோறும், ஸ்திரீகளும், புமான்களும் கூட்டங்கூடி, இப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தக் கூலி முறையை உடனேயே ஒழித்துவிடவேண்டுமென்று பேசுகின்றனர். நம்மவர்க்கு நற்காலம் பிறக்குமென்பதில் ஆக்ஷேபணையில்லை.

ஒப்பந்தக் கூலி முறை

* * *

ராஜாங்க உத்தியோக கமிஷன்

நமது நாட்டில், சர்க்கார் உத்தியோகங்கள் விஷயமாக என்னென்ன சீர்திருத்தங்கள் மாறுதல்கள் செய்யலாமென்று ஆலோசித்துச் சொல்லும்படி மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால், இஸ்லிங்டன் பட்டவர்த்தனர் தலைமையின்கீழ் ஒரு கமிஷன் ஏற்பட்டதை நேயர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். அக்கமிஷன் மெம்பர்கள், எழுதியிருக்கும் ரிபோர்ட்டு இப்போது வெளியாகியிருக்கிறது. ஏதோ இரண்டொரு விஷயத்தில், இப்போதைக் காட்டிலும் இனிமேல், இந்தியர்களுக்கு உத்தியோக விஷயத்தில் சில சவுகரியங்கள் உண்டாகலாமாயினும், மொத்தத்தில் அந்த ரிபோர்ட்டு நம்மவர்களுக்கு மனத்தடுமாற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. இந்திய ஸிவில் ஸர்விஸ் பரீக்ஷை, இந்தியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் ஏக காலத்தில் நடைபெற வேண்டுமென்பது இந்தியர்களின் கோரிக்கை. சம்பள விஷயத்தில் இந்தியர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது என்பது மற்றொன்று. இவையும் இவைபோன்ற பிறவும் இந்தியர்களுக்கு விரோதமாகவே தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ரிபோர்ட்டு இந்தியர்களுக்குத் திருப்தியைக் கொடுக்கவில்லையெனவும், அதில் கண்டபடி தீர்மானங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால், இந்தியர்களுக்குச் சவுகரியங்கள் ஏற்படாவென்றும், அங்கங்கே கூட்டங்கள் கூடிப் பேசுகிறார்கள். ராஜப் பிரதிநிதியவர்களும், இந்தியா மந்திரியும் இவ்விஷயத்தைக் கவனித்து, ஜனங்களுக்கும் ஹிதமான காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பது நமது கோரிக்கை.

* * *

கீழ்த்திசை யாராய்ச்சிக் கலாசாலை

நாளது மாதத்தில், லண்டன் நகரத்தில் ''கீழ்த்திசை ஆராய்ச்சிக் கலாசாலை'' என்னும் நவீன கட்டடம் சக்கரவர்த்தியவர்களால் திறக்கப்பட்டது. இந்தியா, எகிப்து முதலிய கீழ் நாடுகளைப்பற்றிய விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் கற்றுத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இங்கு சவுகரியம் ஏற்படும். அதன்மூலமாக அந்நாடுகளுக்கும், இங்கிலாந்துக்கும் உள்ள பரஸ்பர சிநேகமும் அனுதாப உணர்ச்சியும் வரவர விருத்தியடையுமென்பதில் சந்தேகமேயில்லை. கீழ்த்திசை நாடுகளில், வியாபாரத்துக்காகவோ, உத்தியோகத்துக்காகவோ, தர்மப் பிரசாரத்துக்காகவோ போக உத்தேசிக்கிற ஒவ்வொரு ஆங்கிலேயருக்கும் இக்கலாசாலை பெரிதும் உபயோகமாக விருக்கும். நமது தமிழ் உள்பட சுமார் இருபது பாஷைகள் வரையில் இங்கு கற்பிக்கப்படும். கீழ்த்திசை நாகரீகத்தைக் காட்டக்கூடிய கிரந்தங்கள், சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றை இங்கு படிக்கலாம். இக்கலாசாலையின் உபயோகம், வரவர அதிகமாகி எல்லாருக்கும் அத்தியந்த நன்மையே பயக்குமென்பது நிச்சயம்.

* * *

நமது அட்வகேட் ஜனரல்.

சென்னை ராஜதானியில் அட்வகேட் ஜனரலாகவிருந்த கார்பெட் ஸ்ரீமான் தேக அசௌக்கிய நிமித்தம் இங்கிலாந்துக்குப் போனபோது, நமது பிரபல வக்கீல்களில் ஒருவரான ஸ்ரீமான் எஸ். ஸ்ரீனிவாசய்யங்காரவர்களை அந்த ஸ்தானத்துக்கு நியமித்தனரென்பதை அபிமானிகள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். கார்பெட் ஸ்ரீமானுக்கு அகால மிருத்யூ நேரிட்டதின் காரணமாக, அய்யங்காரவர்கள் அந்தப் பதவிக்கு ''காயமாகவே'' நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்ற சங்கதி நமக்குச் சந்தோஷத்தைத் தருகின்றது. ஸ்ரீமான் அய்யங்காரவர்கள் உயர் குலத்துதித்தவர்; சட்ட விஷயங்களில், அபார ஞானமுடையவர். பொதுஜன வாழ்க்கை நலத்தில் மிகுந்த அனுதாபமும் அக்கறையுங் கொண்டவர். கவர்ன்மெண்டாருக்கு இவர் பரமோபகாரியாக விருப்பாரென்பதில் தடையில்லை. ஸ்ரீமான் அய்யங்காரவர்களுக்கு ஈச்வரன் அரோக திடகாத்திரத்தையும் இன்னும் உயர் பதவியையும் அளிக்கவேண்டுமென்பது நமது பிரார்த்தனை.

இயற்கை அற்புதங்கள்

மலைழக்கால்கள் ; எரிமலைகள் ; பூகம்பம் ; வென்னீர் ஊற்றுகள்; கானல் நீர், அதன் ரூபாந்தரங்கள்; வால் நக்ஷத்திரங்கள்; எரி நக்ஷத்திரங்கள்; பொறி நக்ஷத்திரங்கள்; வானவில்; நிழலும், கிரஹணங்களும்; ஹாலிவால் நக்ஷத்திரம் இவைகளைப்பற்றி படங்களுடன் எளிய நடையில் எழுதப்பெற்றது; துரைத்தனத்தார் அங்கீகரித்தது. விலை அணா 8 விவேக போதினி மானேஜருக்கெழுதிப்பெறலாம்.